கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்! அல்லேலூயா!

ஆதி பெந்தெகொஸ்தே சத்திய சபை, மலவிளை

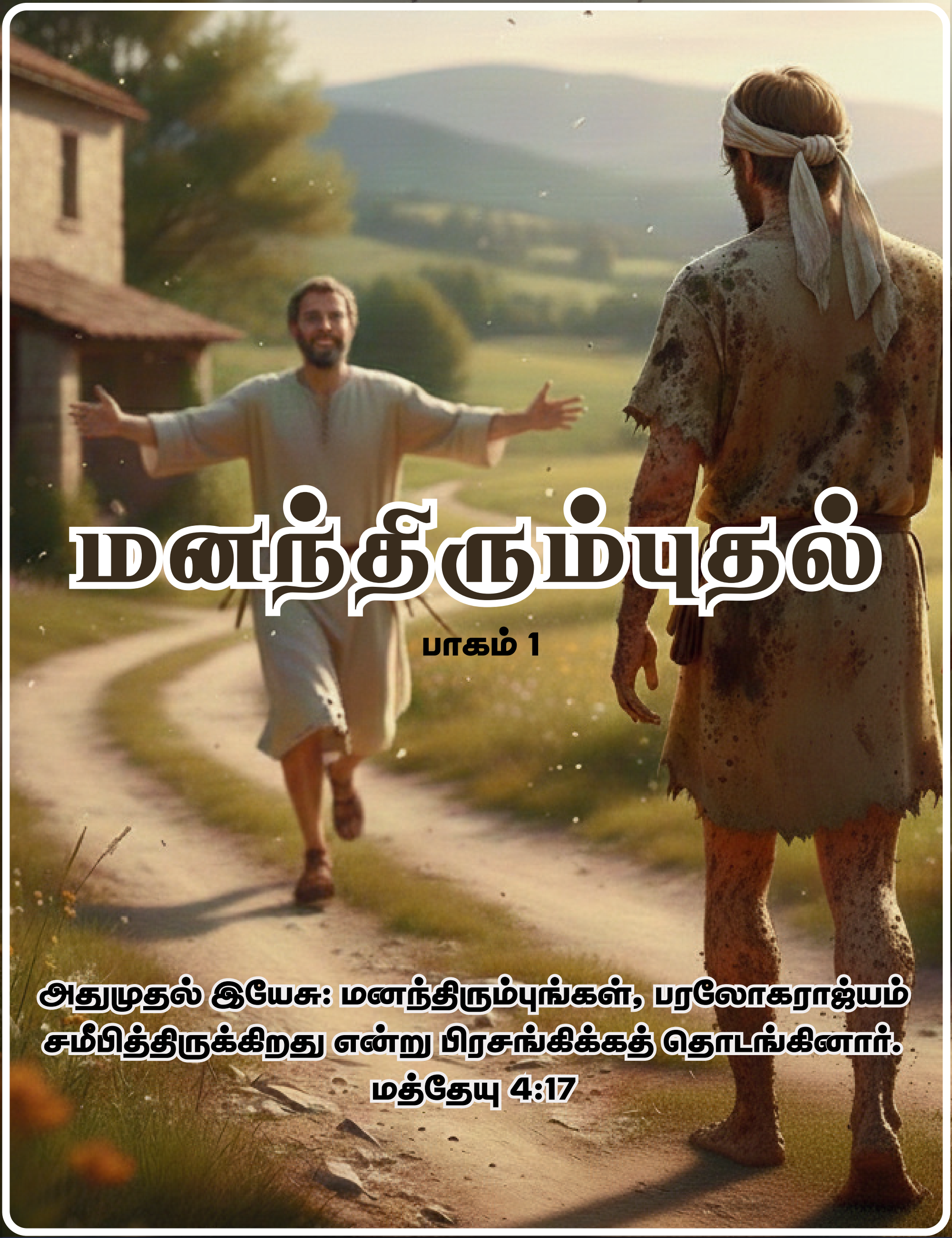

மனந்திரும்புதல்

பாகம் 1

அதுமுதல் இயேசு: மனந்திரும்புங்கள், பரலோகராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது என்று பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார்.
மத்தேயு 4:17

கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்!

மனந்திரும்புதல்

பாகம் 1

மலவிளை
ஆதி பெந்தெகொஸ்தே சத்திய சபை
வெளியீடு

காலம் நிறைவேறிற்று, தேவனுடைய ராஜ்யம் சமீபமாயிற்று;
மனந்திரும்பி, சுவிசேஷத்தை விசுவாசியுங்கள் என்றார்.
(மாற்கு 1 : 15)

Copyright © ஆதி பெந்தெகொஸ்தே சத்திய சபை
தலைமை இடம் : மலவிளை
ADHI PENTHECOSTHE SATHYA SABHAI
Headquarters : Malavilai
BEGINNING PENTECOSTAL TRUTH CHURCH
Headquarters : Malavilai

Address :

Malavilai Jeba Veedu
House of Prayer - Malavilai
Adhi Penthecosthe Sathya Sabhai
Beginning Pentecostal Truth Church
Adhi Penthecosthe Sathya Sabhai Malavilai Salai
Cheruppalur P.O., PIN - 629 161
Kanniyakumari District, Tamil Nadu, India.

Edition : 2025
BPTCBN 0-00- 03

All Scripture quotations are from the Authorized King James Version 1611.

Websites : www.bptchurch.org
E-mail : spiritual@bptchurch.org
Youtube : BPT Church, Malavilai OFFICIAL
Facebook : BPT CHURCH, MALAVILAI

ஆதி பெந்தெகொஸ்தே சத்திய சபை சார்பாக
இயேசுவின் ஊழியனிடமிருந்து,

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே உங்கள் அனைவருக்கும் அடியானின் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்!

'என் ஆத்துமாவே, கர்த்தரை ஸ்தோத்திரி; என் முழு உள்ளமே, அவருடைய பரிசுத்த நாமத்தை ஸ்தோத்திரி; என் ஆத்துமாவே, கர்த்தரை ஸ்தோத்திரி; அவர் செய்த சகல உபகாரங்களையும் மறவாதே.' (சங்கீதம் 103:1, 2)

என் பிரியமான வாசகர்களே, உங்கள் மீதுள்ள தேவனுடைய அளவற்ற கிருபையையும், என் ஆவிக்குரிய வாஞ்சையையும் கொண்டு நான் உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். நீங்கள் என் உள்ளத்தின் வாஞ்சை! இந்தப் புத்தகத்தின் தலைப்பே என் இருதயத்தின் ஆழமான பாரமாகும்.

மனந்திரும்புதலே திறவுகோல்:

பிரியமான மகனே/மகளே, நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையின் சகல கிரியைகளிலும் கிறிஸ்துவுக்கு உங்களை அர்ப்பணிக்கிறதே தேவனுக்குப் பிரியமானது. உங்கள் பெலன், உங்கள் கிரியை, உங்கள் எண்ணம், உங்கள் பேச்சு எல்லாவற்றையும் கிறிஸ்துவுக்கு அர்ப்பணிப்பீர்களாக! அர்ப்பணம் என்பது வெறும்

வார்த்தைகளால் அல்ல, நீங்கள் பாவம் நிறைந்த வழிகளை விட்டு விலகி, பரிசுத்தத்தைத் தெரிந்துகொள்வதில் தான் இருக்கிறது.

பரலோக ராஜ்யம் சமீபமாயிருக்கிறது!

நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு அவசரமாக மனந்திரும்ப வேண்டும்? அதற்கான காரணம் இயேசுவே உங்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தினார்:

'மனந்திரும்புங்கள், பரலோகராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது.'

(மத்தேயு 4:17)

நீங்கள் செய்யும் ஒரு மாற்றத்திற்காக பரலோகமே காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இளமைப் பருவம் நீடித்து நிற்பதல்ல, அது ஒரு கண் இமைக்கும் நேரத்தில் கடந்து போகக்கூடியது. தேவன் உங்களுக்கு இந்தச் சத்தியத்தைக் கேட்கும் வாய்ப்பையும், மனந்திரும்பும் கிருபையையும் கொடுத்திருக்கிறார் என்றால், அதுவே நீங்கள் காலம் தாழ்த்தக் கூடாது என்பதற்கான அவசர அழைப்பு. நாளை என்பது உங்கள் கையில் இல்லை, அடுத்த நொடி கூட நிச்சயமற்றது. இன்றே கர்த்தருடைய சமூகத்திற்குத் திரும்பி வாருங்கள். தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு வாசலில் வந்து நிற்கும் முன், நீங்கள் உங்கள் இரட்சிப்பின் அனுபவத்தை உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும்.

நீங்கள் உங்கள் பாவங்களையும் அக்கிரமங்களையும் விட்டு, கிறிஸ்துவை நோக்கித் திரும்பும் அந்த ஒரு

படிதான், பரலோகத்தின் கதவுகளைத் திறக்கும் திறவுகோலாகும். மனந்திரும்புதல் என்பது வெறும் துக்கமல்ல; அது உங்கள் வாழ்க்கையின் திசையை, உங்கள் நோக்கத்தை, உங்கள் லட்சியங்களை முழுமையாக மாற்றியமைக்கும் ஒரு செயல்பாடு. "பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது" என்பதன்அர்த்தம், பரலோகம் என்ற இடம் மட்டுமல்ல, தேவனுடைய ஆளுகையும் அவருடைய வல்லமையும் இப்போது இங்கே உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது என்பதாகும். நீங்கள் மனந்திரும்பும் அனுபவத்தின் மூலமாகத்தான் பரலோக ராஜ்யம் சமீபமாயிருக்கிறதை உங்கள் வாழ்க்கையில் அனுபவிக்க முடியும்.

உங்கள் பாவங்களை நீங்கள் அறிக்கை செய்யும்போது, இயேசுவின் இரத்தம் உங்களைச் சுத்திகரித்து, நீங்கள் தேவனுக்குப் பிரியமானவர்களாகி, அவருடைய ராஜ்யத்திற்குரிய அனுபவத்தைப் பூமிக்குரிய வாழ்க்கையிலேயே அனுபவிக்க ஆரம்பிக்கிறீர்கள். இந்த அனுபவம் உங்களுக்குள் ஆவிக்குரிய சமாதானத்தையும், நீதியையும், பரிசுத்த ஆவியின் மகிழ்ச்சியையும் கொண்டு வருகிறது (ரோமர் 14:17).

நீங்கள் உங்கள் இளமை காலத்தைத் தேவனுக்காகச் செலவிடுங்கள். இதுவே நீங்கள் அவருக்காகத் தன்னைப் பலியிடுவதற்கு இருக்கும் மிகவும் சக்திவாய்ந்த நேரம். இந்த உலகத்தின் மாயை உங்களைத் தற்காலிகமாக

இன்பத்தில் மூழ்கடிக்கலாம், ஆனால் கிறிஸ்துவுக்காகச் செலவிடப்படும் ஒவ்வொரு கணமும் நித்திய மதிப்பைக் கொண்டதாகும். பரிசுத்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். உங்கள் எண்ணங்கள், உங்கள் நண்பர்கள், உங்கள் பொழுதுபோக்குகள், உங்கள் படிப்புகள் உங்கள் ஒவ்வொரு செயலிலும் பரிசுத்தம் இருக்கட்டும். இந்த பரிசுத்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் தீர்மானம் தான் உங்களை உலகத்தின் இச்சையிலிருந்து வேறுபடுத்தி, உங்களைக் கிறிஸ்துவின் உத்தம சீஷனாக்கும். நீங்கள் ஒரு நாளும் அவர் உங்கள்மேல் வைத்த அன்பை வீணாக்காதீர்கள். "இயேசுவே உங்கள் இலக்கு" என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் ஓடுங்கள். உங்கள் எதிர்காலத் திட்டங்கள், உங்கள் தொழில், உங்கள் குடும்பம் என எல்லாவற்றிலும் கிறிஸ்துவே முதன்மையாக இருக்க வேண்டும். உங்கள் வாழ்க்கையின் நோக்கம், "கிறிஸ்துவை அதிகமாய் அறிவது, அவரைப் பிரியப்படுத்துவது, அவருக்கு ஊழியம் செய்வது" என்பதேயாக இருக்கட்டும். இந்த ஆவிக்குரிய வைராக்கியமே உங்களை முடிவில்லாத ஜீவனுக்குள் வழிநடத்தும்.

கர்த்தர் தாமே உங்கள் அனைவரையும் ஆசீர்வதிப்பாராக! ஆமென்!

கிறிஸ்துவின் பணியில்,

இயேசுவின் ஊழியன்.

மனந்திரும்புதல்: இரட்சிப்பின் முதல் படி மற்றும் பூரணப்படுதலுக்கான பாதை

அன்பார்ந்த வாசகர்களுக்கு, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தினால் என்னுடைய அன்பின் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்!

அடிப்படை அஸ்திபாரம்:

இந்த "மனந்திரும்புதல்" என்ற புஸ்தகத்தை உங்களுக்குச் சமர்ப்பிப்பதில் என் இருதயம் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொள்கிறது. நான் ஏன் இந்தத் தலைப்பை வலியுறுத்திக் கையில் எடுத்தேன் என்றால், மனந்திரும்புதல் என்பது வெறும் ஒரு உபதேசம் அல்ல; அது நம் இரட்சிப்பின் முதல் மற்றும் மிக அடிப்படையான படி ஆகும். ஒரு கட்டடத்திற்கு அஸ்திபாரம் எவ்வளவு முக்கியமோ, அவ்வளவு முக்கியம் உங்கள் ஆவிக்குரிய வாழ்விற்கு மனந்திரும்புதல்.

தேவன் நம்முடைய பாவ வாழ்க்கையை வெறுத்து, முழு இருதயத்தோடு அவரை நோக்கி நாம் திரும்புவதையே விரும்புகிறார். நீங்கள் கிறிஸ்துவில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு முன்பாக, உங்கள் பாவங்கள் குறித்து உண்மையாக மனம்திரும்ப வேண்டும். "நீங்கள் மனந்திரும்புங்கள், அப்பொழுது உங்கள் பாவங்கள் நிவிர்த்தி செய்யப்படும்" (அப்போஸ்தலர் 3:19). இந்த

மனந்திரும்புதல் இல்லையேல், நாம் பாவமன்னிப்பைப் பெற முடியாது.

பூரணப்படுதலுக்கான நிரந்தரப் பயணம்:

மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரே நாளில் ஒரு முறை மட்டும் நிகழும் நிகழ்வு என்று அநேகர் தவறாக நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அது அப்படியல்ல! இரட்சிப்புக்கான முதல் படியாக அது இருந்தாலும், அது நம்முடைய புதிய வாழ்க்கைப் பயணம் முழுவதையும் உள்ளடக்கியது.

- **நித்திய மாற்றம்** : மனந்திரும்புதல் என்பது நம்மை இயேசு கிறிஸ்துவின் சாயலாக மாற்றும் தொடர்ச்சியான ஒரு கிரியை ஆகும். நாம் ஒருமுறை மனந்திரும்பிய பின்னும், நம் மாம்சத்தில் பலவீனம் இருக்கிறது. நாம் அறியாமலும், அறிந்தும் செய்யும் பல பாவங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு நாளும், நாம் நம்முடைய செயல்களுக்காக, எண்ணங்களுக்காக, வார்த்தைகளுக்காக நம்மை சோதித்து, தேவனுக்கு முன்பாக நம்மைத் தாழ்த்தி, “மனந்திரும்புதல்” என்ற இந்தச் செயலைத் திரும்பவும் செய்ய வேண்டியதிருக்கிறது.

- **பரிசுத்தத்தின் நோக்கம்:** நீங்கள் கிறிஸ்துவை நோக்கி இந்த மனந்திரும்புதலின் பயணத்தைத் தொடரும்போது, அது உங்கள் வாழ்க்கையை அவருடைய பூரண சித்தத்திற்குள் நடத்துகிறது.

மனந்திரும்புதல், உங்களை பழைய உலகத்தின் இச்சைகளிலிருந்து விடுவித்து, கிறிஸ்துவைப் போலப் பரிசுத்தமாக வாழ உங்களைத் தகுதிப்படுத்துகிறது. இந்தத் தொடர்ச்சியான மனந்திரும்புதலின் அனுபவம்தான் நம்மைச் சகலவிதமான அசுத்தங்களிலிருந்தும் நீக்கி, அவருடைய மகிமையின் சாயலாக நாள் செல்லச் செல்ல மறுரூபமாக்குகிறது.

இந்த புஸ்தகம் உங்களை ஒருமுறை மனந்திரும்ப அழைப்பதோடு நிற்காமல், கிறிஸ்துவின் பூரண சாயலை அடையும் வரை ஒவ்வொரு நாளும் உங்கள் வழிகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்படி உங்களைத் தூண்டும். நீங்கள் மனந்திரும்பி, பூரணப்படும் பயணத்தில் நிலைத்திருக்க கர்த்தர் தாமே உங்களுக்குத் துணைசெய்வாராக! கர்த்தரின் ஆசீர்வாதங்கள் உங்களோடு கூட இருப்பதாக!

கிறிஸ்துவின் பணியில்,

V. ஜாண் கிங்ஸ்லி

கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் !

பொருளடக்கம்

1.	முன்னுரை	1
2.	உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்றால் என்ன?	5
3.	ஏன் மனந்திரும்ப வேண்டும்?	13
4.	உண்மையான மனந்திரும்புதல் அல்லாதது	21
5.	உண்மையான மனந் திரும்புதலின் அடையாளங்கள்	29
6.	மனந்திரும்புதல் மற்றும் சிந்தனையின் புதிய நடை	37
7.	மனந்திரும்ப வேண்டிய பாவங்கள்	47
8.	மனந்திரும்பாத வாழ்க்கையின் பயங்கர விளைவு	55
9.	மனந்திரும்பியவனுக்கு பரிசுத்த வாழ்வு கட்டாயம் ஏன்?	65
10.	மனந்திரும்பியவனின் வாழ்வும் பரிசுத்தமும்	73
11.	பாவமன்னிப்பும் நரகத்திலிருந்து விடுதலையும் புதிய வாழ்வும்	79
12.	முடிவுரை	89

1

முன்னுரை

மனந்திரும்புதல்

இந்தக் கரம் உங்களை மனந்திரும்புதல் என்ற மிக முக்கியமான ஆவிக்குரிய பயணத்திற்கு வரவேற்கிறது. மனந்திரும்புதல் என்ற வார்த்தை வேதாகமத்தின் முதல் பக்கத்திலிருந்து கடைசிப் பக்கம் வரை ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும் ஜீவனுள்ள அழைப்பு. இது ஒரு புதிய வாழ்க்கைக்கான தீர்மானம். நீங்கள் ஒரு வாலிபரா, இல்லறத்தாரா, அல்லது கர்த்தரில் பல ஆண்டுகாலம் நடந்தவரா? நீங்கள் யாராக இருந்தாலும், உங்கள் ஆவிக்குரிய வாழ்வின் அடித்தளத்தைப் பரிசோதிக்கவும், கிறிஸ்துவில் உள்ள உங்கள் நிலையை மறுபரிசீலனை செய்யவும் இந்தப் புஸ்தகம் ஒரு கண்ணாடி போலப் பயன்படும்.

புத்தகத்தின் நோக்கம்:

இந்த உலகம் பாவ இன்பங்களால் நிரம்பியிருக்கிறது. பாவத்தின் பிடியும், பழக்கவழக்கங்களும்

மனுஷனைச் சிக்க வைத்து, நித்திய மரணத்தை நோக்கி இழுத்துச் செல்கின்றன. இந்த அபாயகரமான ஓட்டத்தில் இருந்து உங்களை விடுவித்து, தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் நுழையஉங்களைத் தகுதிப்படுத்துவதே இந்தப் புத்தகத்தின் முதன்மை நோக்கம்.

- ***ஆழமான புரிதல் :***

மனந்திரும்புதல் என்றால் என்ன? வேதாகமம் அதைப் பற்றி என்ன போதிக்கிறது? வெறும் துக்கத்திற்கும், உண்மையான மனந்திரும்புதலுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன? போன்ற கேள்விகளுக்கு ஆழமான வேத ஆதாரங்களுடன் பதிலளிக்கிறது.

- ***நடைமுறை பயன்பாடு:***

நீங்கள் மனந்திரும்பியதை உங்கள் தினசரி வாழ்வில் எப்படி உறுதிப்படுத்துவது? பழைய பாவ பழக்கங்களை விட்டு விலகி, பரிசுத்த ஜீவியத்தில் நிலைத்திருப்பது எப்படி? என்பதற்கான நடைமுறையான வழிகாட்டுதல்களை வழங்குகிறது.

- ***இரட்சிப்பின் நிச்சயம் :***

மனந்திரும்புதல் மூலமாக நீங்கள் பாவ மன்னிப்பையும், புதிய சிருஷ்டியாகும்

அனுபவத்தையும் பெற்றுக்கொண்டதன் நிச்சயத்தை அறிந்துகொள்ள இது உதவுகிறது.

புதுவாழ்வின் பயணம்:

வேதம் கூறுகிறது: *இப்படியிருக்க, ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் புதுச்சிருஷ்டியாயிருக்கிறான்; பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின. (2 கொரிந்தியர் 5:17).* இந்த வசனம் ஒரு வாக்குத்தத்தம் மட்டுமல்ல, இது மனந்திரும்புதலின் நேரடி விளைவாகும். மனந்திரும்புதல் என்பது நீங்கள் பின்னோக்கிச் செய்த பாவங்களைக் குறித்து வருந்துவது மட்டுமல்ல; இனிமேல், கிறிஸ்துவை நோக்கி நீங்கள் முன்னோக்கிச் செல்லும் பயணத்தின் தொடக்கமாகும்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் பணியே இந்த மனந்திரும்புதலின் அழைப்போடுதான் ஆரம்பமானது: அவர் தமது முதல் சுவிசேஷத்தை, *மனந்திரும்புங்கள், பரலோகராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது (மத்தேயு 4:17).* என்பதாக தான் துவங்கினார். தேவன் உங்களுக்காக வைத்திருக்கும் நித்திய ராஜ்ஜியம் சமீபமாயிருக்கிறது. அதை நீங்கள் இழந்துவிடக் கூடாது. இந்த ராஜ்யத்திற்குள் நுழைய, மனந்திரும்புதல் என்ற வாயிலை நீங்கள் கடந்து செல்ல வேண்டும்.

இந்தப் புத்தகம் வெறுமனே வாசிக்கப்பட அல்ல, மாறாக, உங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றியமைக்கவே எழுதப்பட்டுள்ளது. வாசியுங்கள், தியானியுங்கள், உங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிடுங்கள், கிறிஸ்துவை நோக்கித் திரும்புங்கள்!

2

உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்றால் என்ன?

மனந்திரும்புதல்... இது ஒரு சின்ன வார்த்தை போலத் தோன்றலாம். ஆனால் இந்த வார்த்தையின் பின்னால் ஒரு மனிதனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையேயான மிக முக்கியமான, நித்தியத்திற்கான தீர்மானம் உள்ளது. மனிதன் பாவத்தில் விழுந்தபோது முதல் முறையாக தேவனின் முந்தைய திட்டம் முறிந்தது. ஆதாமும், ஏவாளும் செய்த பாவம், அனைத்து தலைமுறைகளிலும் பரவியது. அந்த சாபத்திலிருந்து மனிதன் விடுதலை பெறுவதற்காக தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை இந்த உலகத்திற்கு அனுப்பினார். அந்த தேவ குமாரனாகிய இயேசு கூறிய முதல் வார்த்தை தான்: மனந்திரும்புங்கள் (மத்தேயு 4:17). இந்த ஒரு வார்த்தை தான் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் முதல் படி.

உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது

- ***தேவனின் நோக்கத்தை புரிந்து கொள்ளுதல் :*** பரிசுத்த வேதாகமம் முழுவதும் தேவன் மனிதனை மனந்திரும்புவதற்கு அழைக்கிறார். அப்போஸ்தலர்

17:30 ல், தேவன் எல்லா மனுஷர்களுக்கும் கொடுக்கிற ஒரு கட்டளையை பவுல் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார்: *அறியாமையுள்ள காலங்களைத் தேவன் காணாதவர்போலிருந்தார். இப்பொழுதோ மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று எங்குமுள்ள மனுஷரெல்லாருக்கும் கட்டளையிடுகிறார்.* அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்த வசனத்தில் கூறுவது என்னவென்றால், தேவனை பற்றிய முழுமையான அறிவு இல்லாமல் மனிதர்கள் வாழ்ந்த காலங்களில், மனிதர்களின் அறியாமையையும், அவர்கள் செய்த பாவங்களையும் தேவன் காணாதவர் போல இருந்தார். இப்பொழுது இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக தேவனைப் பற்றிய முழுமையான அறிவு எல்லாருக்கும் வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் எல்லா மனுஷர்களும் மனம் திரும்ப வேண்டுமென்கிறதான கட்டளை இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக தெளிவாக, தீவிரமான அழைப்பாக விடுக்கப்படுகிறது. இது இயேசுவின் ஒரு அன்பான அழைப்பு. இந்த கட்டளையை மீறுவதே அழிவுக்கு வழிவகுக்கிறது.

- *வாழ்க்கையின் திசையை மாற்றுவது:* உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது பாவத்திற்கு எதிரான ஒரு பலமான மனநிலை. ஒரு மனிதன் மனந்திரும்புகிறான் என்பதற்கான அடையாளம் என்னவென்றால், அந்த மனிதன் கடந்த காலத்தின் தான் செய்த பாவங்கள் அனைத்தையும் பாவம் என்று

புரிந்துகொள்வது மட்டுமல்ல, அதை வெறுப்பதோடு, அதைத் தொடர்ந்து தவிர்ப்பதும் ஆகும். மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு திரும்பும் நிகழ்வு. ஆனால் அது வழியில் திரும்புவது அல்ல; வாழ்க்கையின் திசையையே மாற்றுவது. ஒரு மனிதன் தன் எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், குணங்கள், பழக்கங்கள், உறவுகள் என்று அனைத்தையும் தேவன் விரும்புவது போல மாற்றிக் கொள்வானானால் அதுவே உண்மையான மனந்திரும்புதல்.

♦ ***இரட்சிப்புக்கேதுவான மனமாற்றம் :*** இந்த உலகத்தில் பலர் நான் பாவம் செய்கிறேன் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அதை உண்மையாக வெறுக்கிறார்களா? என்றால் இல்லை. ஒப்பு கொள்ளுதலும் அதற்கான துக்கமும் தேவைதான். ஆனால் அந்த துக்கம் தண்டனையைப்பற்றிய பயத்தினால் வந்தால், அது உண்மை அல்ல.

2 கொரிந்தியர் 7:10 கூறுகிறது: ***தேவனுக்கேற்ற துக்கம், பின்பு மனஸ்தாபப்படுகிறதற்கு இடமில்லாமல் இரட்சிப்புக்கேதுவான மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது; லௌகிக துக்கமோ, மரணத்தை உண்டாக்குகிறது.*** இதுதான் உண்மை. ஒரு மனிதன் உலகப் பிரச்சனைகளால், தனக்கு வந்த தண்டனைக்காக பயத்தில் வருந்துகிறான் என்றால், அது ஒரு பாவ உணர்வு மட்டுமே. ஆனால் ஒரு மனிதன்

உண்மையாகவே, தன் பாவத்தினால் தேவனுக்கு ஏற்பட்ட துக்கத்தையும், தனக்கு ஏற்பட்ட தோல்விகளையும் உணர்ந்து, தனது வாழ்வின் நோக்கத்தை திருப்பும் பொழுது அந்த மனிதன் தேவனுடைய இரட்சிப்புக்கு ஏதுவாக நடக்க தொடங்குகிறான். அதுவே உண்மையான மனந்திரும்புதல்.

- ***பிள்ளைகளைப் போல் மாறும் அனுபவம்:*** மத்தேயு 18:3 ல் இயேசு கூறுகிறார்: ***நீங்கள் மனந்திரும்பிப் பிள்ளைகளைப்போல் ஆகாவிட்டால், பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள்.*** இங்கே மனந்திரும்புகிறவர்கள் ஒரு குழந்தையின் மனநிலை போல மாற வேண்டுமென இயேசு விரும்புகிறார். குழந்தைகளின் மனநிலை தான் என்ன? கபடற்ற சுத்தமான மனது, நேர்மை, முழுமையாக சார்ந்து கொள்ளுதல், தாழ்மையான நிலை, தங்கள் குறைகளை ஒப்புக்கொள்கின்ற மனநிலை போன்ற நல்ல பண்புகளை கொண்டது குழந்தைகளின் மனது. அதேபோல, ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது பாவங்களை உணர்ந்து, பாவத்திலிருந்து விடுதலைப் பெற்று முழுவதுமாக தேவனை சார்ந்து வாழ வேண்டுமென்று தான் இயேசு விரும்புகிறார். இவ்வாறு தேவனிடத்தில் எந்த கேள்வியும் கேட்காமல் பிள்ளைகளை போல கீழ்படியும் தன்மையே உண்மையான மனந்திரும்புதல்

* ***தன்னுடைய பாவத்தை உணர்ந்து கொள்ளுதல்:*** தாவீது ராஜா இந்த மனநிலையை தன்னுடைய வாழ்க்கையில் உணர்ந்து கொள்கிறார். பத்சேபாளிடம் பாவம் செய்த பின்பு, நாத்தான் தீர்க்கதரிசி பாவத்தை தாவீதுக்கு உணர்த்திய போது , தாவீது தேவனிடம்: ***தேவனே, என் மீறுதல்கள் நீங்க என்னைச் சுத்திகரியும்*** (சங். 51:1). என்று தன்னுடைய பாவத்தை தாவீது தேவனிடம் ஒத்துக் கொள்கிறார். அவர் நான் ஒரு ராஜா என்ற காரணத்தை கூறி வேறு யாரையும் குற்றம் கூறவில்லை. தாவீது தேவனுக்கு முன்பாக, தான் ஒரு பாவி என்ற உணர்வுடன், முழு இருதயத்தோடு இரக்கத்திற்காக கெஞ்சுகிறார். இந்த மனநிலைதான் தேவன் எதிர்பார்க்கிற உண்மையான மனந்திரும்புதல்.

* ***புதிய வாழ்க்கைப் பயணத்தின் தொடக்கம்:*** மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு வேதனையின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்ல; அது ஒரு புதிய வாழ்வின் பயணத்தின் தொடக்கம். ஒரு மனிதன் பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்பும்போது, தேவனோடு ஒப்புரவாகிறான். அந்த மனிதனுடைய சிந்தனைகள் புதியதாய் மாறுகிறது. இருதயத்தின் ஆசைகள் மாறுகிறது. பாவத்தை வெறுக்கிற ஒரு இருதயத்தை தேவனிடமிருந்து அவன் பெற்றுக் கொள்கிறான். தேவனோடு உறவாடுகிற ஜெப வாழ்க்கை, வேதாகம

வாசிப்பில் ஒரு புதிய வேகம், விருப்பம், ஆசை ஆகியவை இயற்கையாக நடக்கிறது. இது தான் உண்மையான மனந்திரும்புதலின் பலன்.

- ***புது சிருஷ்டி அனுபவம் :*** பழைய பழக்கங்களை தவிர்த்துவிட்டு கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரு புதிய வாழ்க்கை வாழ்வதே புது சிருஷ்டியின் அனுபவம். 2 கொரிந்தியர் 5:17 கூறுகிறது : ***இப்படியிருக்க, ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் புதுச் சிருஷ்டியாயிருக்கிறான். பழையவைகள் ஒழிந்து போயின, எல்லாம் புதிதாயின..***

உண்மையான மனந்திரும்புதல். ஒரு வெளிப்படையான மாற்றம் மட்டும் அல்ல, ஒரு உள்ளார்ந்த மாற்றம். இது ஒரு நாளுக்கான உணர்ச்சி அல்ல. இது ஒரு வாழ்நாள் பயணம். ஒரு மனிதன் இயேசு கிறிஸ்துவை தன்னுடைய வாழ்வின் இரட்சகராக ஏற்றுக் கொள்ளும் அதே தருணத்தில், அவன் தன்னுடைய பழைய வாழ்க்கையின் வழிகளை விட்டு, தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்கும் ஒரு வாழ்க்கையைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான். இதுவே பரிசுத்தமான மனந்திரும்புதல்.

உண்மையான மனந்திரும்புதலின் தன்மைகள் :

உண்மையாக மனந்திரும்புகிற மனிதனுடைய வாழ்வில் பல மாற்றங்கள் நடைபெறுகிறது.

- ***சிந்தனைகளில் மாற்றம் :*** முன்பு உலகத்தின் காரியங்களைப் பற்றியும், சுயநலத்தைப் பற்றியும் சிந்தித்த மனம், இப்போது தேவனுடைய வார்த்தை, நீதி மற்றும் பரிசுத்தத்தைப் பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்குகிறது (பிலிப்பியர் 4:8).

- ***குணங்களில் மாற்றம் :*** முன்பு கோபம், பொறாமை, அகந்தை இருந்த இடங்களில், ஆவியின் கனிகளாகிய அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை ஆகியவை வளரத் தொடங்குகின்றன (கலாத்தியர் 5 : 22 - 23).

- ***உறவுகளில் மாற்றம் :*** முன்பு பாவத்திற்கு இணங்கின உறவுகளிலிருந்து விலகி, கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள சகோதரத்துவ உறவுகளையும், உலகத்தாரை இரட்சிப்பிற்குள் வழிநடத்தும் உறவுகளையும் நாடுகிறது.

- ***கனிகளை உருவாக்குகிறது :*** உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்ற ஒரு உள்ளார்ந்த நிர்ப்பந்தத்தையும், பாவத்திலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும் என்ற முழுமையான உறுதியையும் தருகிறது. இந்த உறுதியால்தான், வெளியரங்கமான பழக்கவழக்கங்கள் தானாகவே மாறத் தொடங்குகின்றன. இப்படிப்பட்ட மனந்திரும்புதல் வெளியரங்கமான கனிகளை

கொடுக்கிறது. (மத்தேயு 3:8). உதாரணமாக, ஆயக்காரனாகிய சகேயு மனந்திரும்பியபோது (லூக்கா 19:8), அவன் தன் வாயால் மட்டும் மனந்திரும்பவில்லை; "ஆஸ்திகளில் பாதியை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறேன், ஒருவனிடத்தில் அநியாயமாய் எதையாகிலும் வாங்கினதுண்டானால், நாலத்தனையாகத் திரும்பக் கொடுக்கிறேன்" என்று தன் வாழ்க்கையிலும், பணத்திலும், உறவுகளிலும் உடனடியாகவும், வெளியரங்கமாகவும் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை உருவாக்கினான். இதுவே மெய்யான மனந்திரும்புதலின் கனி ஆகும்.

இதேபோல, எபேசு பட்டணத்திலுள்ள அநேகர் மனம் திரும்பியபோது, மந்திரவாதிகளாக இருந்தவர்கள் தங்கள் மந்திரப் புஸ்தகங்கள் அனைத்தையும் பொதுவெளியில் போட்டு எரித்தார்கள். அந்தப் புஸ்தகங்களின் மதிப்பு ஐம்பதாயிரம் வெள்ளிக்காசுகள் (அப்போஸ்தலர் 19:19). இப்படிப்பட்ட மாற்றங்களும், கனிகளும் ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் நடைபெறும்போது மட்டுமே அது உண்மையான மனந்திரும்புதல்.

3

ஏன் மனந்திரும்ப வேண்டும்?

மனந்திரும்ப வேண்டும் என்பது ஒரே ஒரு சாட்சிமொழி அல்ல, அது மனிதனுடைய வாழ்வின் பிரதான நோக்கத்தையே மாற்றும் ஒரு கட்டளையாதாரமான அழைப்பு. இந்த அழைப்பை நாம் தேவனுடைய வாயிலிருந்து கேட்கிறோம். இதை ஒருவர் நிராகரிப்பது என்பது, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை நிராகரிப்பதற்கு சமம்.

ஒரு மனிதன் ஏன் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள சில காரணங்கள்:

- ***பாவத்திலிருந்து விடுதலையை பெற்றுக் கொள்ள :***

மனிதன் தன்னுடைய நிலையை உணரவேண்டும்: வேதம் மிக தெளிவாக கூறுகிறது *எல்லாரும் பாவஞ்செய்து, தேவமகிமையற்றவர்களாகி, (ரோமர் 3:23).* இந்த உலகில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும் பாவத்தில் பிறக்கிறான். நாம் செய்யும் செயல்களால் மட்டுமல்ல, நம்முடைய இயல்பே பாவமாக உள்ளது. ***இதோ, நான் துர்க்குணத்தில் உருவானேன், என் தாய்***

என்னைப் பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தாள் (சங். 51:5) என்று தாவீது கூறுகிறார். எனவே, மனிதனின் முதன்மையான தேவையே பாவத்திலிருந்து மீட்பு. பாவத்திலிருந்து மனிதன் விடுதலையைப் பெற்றுக் கொள்ள வழியும், வாசலுமாக இருக்கிறது மனந்திரும்புதல் ஆகும். எனவே நாம் பாவத்திலிருந்து விடுதலையைப் பெற வேண்டுமானால் மனந்திரும்ப வேண்டும்.

- ***பாவத்திலே கெட்டுப் போகாமல் ஆரோக்கியமாக வாழ :***

ஒரு மனிதன் மனந்திரும்பாமல் வாழ்ந்தால், அவன் பாவத்தில் உறைந்து வாழ்கிறான். அந்த பாவம் அவனைத் தொடர்ந்து வெறுமனே துன்புறுத்துவதுமட்டுமல்லாமல் அது அவனை அழிவுக்குத் தள்ளுகிறது. இயேசு கூறுகிறார், ***நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால், எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப்போவீர்கள். லூக்கா 13:3.*** இந்த வசனம் கொடுக்கிற செய்தி மிகத் தீவிரமானது, மனந்திரும்புதல் என்பது நமது ஆத்துமாவின் பாதுகாப்பிற்கான அவசியத்தை நமக்கு உணர்த்துகிறது. இன்றைக்கு நாம் காணும் பலர், ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையை வெளிப்படையாக நடத்துகிறது போல் தோன்றினாலும், உள்ளத்தில் மனந்திரும்பாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள்

பாவத்தைப் பற்றி பேசுவார்கள்; ஆனால் பாவத்தை விட்டுவிடுவதில்லை. அவர்களுக்கு பாவ உணர்வு வரும், ஆனால் உண்மையான மாற்றம் வருவதில்லை. எனவே ஒவ்வொருவரும் பாவமான வாழ்க்கையை விட்டு மனந்திரும்பினால் மட்டுமே உள்ளான மனுஷனாகிய ஆத்துமா கெட்டுப்போகாமல் ஆரோக்கியமாக வாழ முடியும்.

- ***கிறிஸ்துவுக்குள் புதிய வாழ்க்கையை தொடங்க :***

தேவன் பாவியான எந்த மனிதனுக்கும் முதலாவது கொடுக்கும் அழைப்பு மனந்திரும்பு என்பதே. ஒரு புதிய வாழ்க்கைக்குள் அந்த மனிதன் வரவேண்டும் என்பதற்கான கட்டாய நுழைவாயிலாக மனந்திரும்புதல் இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஊற்றப்பட்ட பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பண்ணின பேதுருவின் பிரசங்கத்தை (அப்போ. 2:37 38), ஜனங்கள் கேட்டுக்கொண்டு, நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும்? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு பேதுரு கூறிய முதல் வார்த்தையே: மனந்திரும்புங்கள். மனந்திரும்பி ஒவ்வொருவரும் பாவ மன்னிப்பை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று பேதுரு பிரசங்கம் பண்ணினார். இது ஒரு சாத்தியமில்லாத காரியம் அல்ல. இது ஒரு சாத்தியமுள்ள செயல்பாடு, தேவனுடைய கிருபையின்

சக்தியால் சாத்தியமானது. அவர் ஒரு கட்டளையைச் சொல்கிறார் என்றால், அதற்கான உதவியும் அவர் நமக்கு தந்திருக்கிறார். எனவே மனந்திரும்பினால் மட்டுமே கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரு புதிய வாழ்க்கையை தொடங்க முடியும்.

- *பரலோக ராஜ்யம் சமீபமாயிருக்கிறது :*

நாம் வாழும் இந்த உலகம் ஒரு நிச்சயமற்றது, ஆபத்து நிறைந்த வாழ்க்கை என்பதை நம்மால் மறுக்க முடியாது. ஒருவர் உடல் நலமாக இருந்தாலும், எப்போது அவருடைய வாழ்க்கை முடிவடையும் என்று யாருக்கும் தெரியாது. நோய்கள், விபத்துகள், இயற்கை பேரழிவுகள் இவை அனைத்தும் மனிதனுக்கு வரும். இந்த சூழ்நிலையில் மனந்திரும்பாமல் வாழும் மனிதன் எப்படி பரலோக ராஜ்யத்தை பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ஒருவர் உண்மையாக மனந்திரும்பவில்லை என்றால், அவன் தேவனோடு பிரிந்த ஒரு நிலையில் இருக்கிறான். அது, அன்றாட வாழ்வில் தேவைப்படும் ஆசீர்வாதங்களை இழக்க வைப்பதோடு மட்டுமல்ல, நித்திய ராஜ்யமான பரலோக ராஜ்யத்தையும் இழக்கச் செய்யும்.

- *மனிதனுடைய ஆயுசு நாட்கள் நிலையற்றது:*

செல்வந்தனாகிய ஒரு மனிதன் தனக்கு மிகுதியான செல்வங்களை சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு, தன்

ஆத்துமாவை நோக்கி, ஆத்துமாவே, உனக்காக அநேக வருஷங்களுக்கு அநேகப் பொருட்கள் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இளைப்பாறு, புசி, குடி, சந்தோஷப்படு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம் (லூக்கா 12:19). ஆனால், தேவன் அவனிடம், மதிகேடனே, உன் ஆத்துமா உன்னிடத்திலிருந்து இந்த இராத்திரியிலே எடுத்துக் கொள்ளப்படும், அப்பொழுது நீ சேகரித்தவைகள் யாருடையதாகும் என்று கேட்டால் என்ன ஆகும்? இயேசு கூறிய இந்த உவமை மனிதனுடைய வாழ்வு தற்காலிகமானது என்பதையும், நித்தியமான பரலோக ராஜ்யத்திற்கான ஆயத்தம் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவசியமானது என்பதையும் தெளிவாக வலியுறுத்துகிறது. மரணம் என்பது, செல்வத்தின் உச்சியில், ஆரோக்கியத்தின் மத்தியில், அல்லது மிக இளமையில் கூட எதிர்பாராத நேரத்தில் வரும்போது, காலத்தைத் திரும்புவதற்கோ, மனந்திரும்புவதற்கான தீர்மானத்தை எடுப்பதற்கோ வாய்ப்பே இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

- ***நாம் வாழும் வாழ்க்கை தேவனுக்குப் பிரியமானதாக இருக்க :***

ஏசாயா 64:6 வசனத்தில் கூறப்படுவது போல, ***எங்களுடைய நீதிகளெல்லாம் அழுக்கான கந்தைப்போல் இருக்கிறது***. இதன் பொருள் என்ன? நாம் செய்வது

போல தோன்றும் அனைத்து நல்ல கிரியைகளும் ஜெபம், வேதவாசிப்பு ,தேவாலயம் செல்லுதல், ஏழைகளுக்குத் தர்மம் செய்யுதல் இவை அனைத்தும் மனந்திரும்பாத உள்ளத்திலிருந்து வரும் போது, தேவனுக்கு அது அருவருப்பானவை. தேவன் உள்ளத்தை பார்க்கிறார். மனந்திரும்பியவனின் சிறு செயலுக்கு கூட தேவன் மகிழ்கிறார். ஆனால் மனந்திரும்பாதவனின் பெரிய சேவைகளும் தேவனுக்கு ஏற்றதாக இல்லை. எனவே நம்மையும், நாம் செய்கிற செயல்களையும் தேவன் அங்கீகரிக்க வேண்டுமானால் நாம் மனந்திரும்ப வேண்டியது அவசியமானது.

- ***உள்ளம் சுத்திகரிக்கப்படுதலை பெற்று கொள்ள :***

மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு புறமாக நடக்கும் காரியம் அல்ல. அது உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து எழும் முழுமையான திரும்புதல். இது ஒரு புதிய சிந்தனையை உருவாக்குகிறது. ஒரு புதிய விருப்பம் கொடுக்கப்படுகிறது பாவத்திற்குப் பதிலாக பரிசுத்தத்தை விரும்பும் ஒரு உள்ளம். அந்த நேரத்தில் பாவம் பற்றி வெறும் பயத்திலிருந்து அல்ல, நீதியின் பசியிலிருந்து ஒருவர் துக்கப்படுகிறார். அவர் நான் பாவம் செய்தேன்; எனவே தண்டிக்கப்படக் கூடாது என்று அல்ல, நான் என் தேவனை

துக்கப்படுத்தினேன் என்று சொல்கிறார். இந்த உணர்வுதான் தேவன் எதிர்பார்க்கும் உண்மை மனந்திரும்புதலின் அடையாளம். இதற்கு நமக்கு மிக அழகான எடுத்துக்காட்டு தாவீது ராஜா. அவர் செய்த பாவம் மிகவும் கொடுமையானது: விபச்சாரம், ஏமாற்றம், கொலை. ஆனால் அவரது மனந்திரும்புதலில் நாம் காணும் அழகு என்னவென்றால் அவர் அந்த பாவங்களை மறைக்கவில்லை. அவர் அதை ஒப்புக்கொண்டு, தேவனை நோக்கித் திரும்பினார். சங்கீதம் 51 முழுவதும், ஒரு மனந்திரும்பும் உள்ளத்தின் புலம்பல், ஏங்கல், சுத்திகரிக்கப்படவேண்டும் என்ற விருப்பம், ஒரு பூரணமான திரும்புதல் ஆகியவற்றைக் காணலாம். தேவனே, என் உள்ளத்தில் சுத்தமான இருதயத்தை உண்டாக்கும் என்று கேட்கும் மனநிலை இது தான் உண்மையான மனந்திரும்புதலின் உச்சம்.

இவ்வாறு, மனந்திரும்புதல் என்பது நம் கட்டுப்பாட்டிலான முடிவாக அல்ல. அது தேவனுடைய கிருபையின் வலிமையால் உந்தப்படுகிற நமது ஆத்துமாவின் உயிர்ப்பூட்டும் திருப்புமுனை. இதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் வாழ்வது என்பது வாழ்நாளில் நம்மை அழைத்த தேவனை நிராகரிப்பதற்குச் சமம். மனந்திரும்புங்கள் என்பதற்கு எதிராக நடப்பது என்பது நாம் பாவத்தில் உறைந்து,

நம்மையே அழிக்கின்ற நிலைமையைத் தேர்ந்தெடுப்பது போன்றது.

அதனால் தான், இந்த அதிகாரத்தின் முடிவாக நாம் ஒரே வார்த்தையை மீண்டும் எடுத்துச் சொல்கிறோம்: மனந்திரும்புங்கள்! இன்றே .. இப்போதே

4

உண்மையான மனந்திரும்புதல் அல்லாதது

மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு ஆழமான, பரிசுத்தமான அனுபவம் என்பதை நாம் ஏற்கனவே பார்த்தோம். ஆனால் வேதம் அதற்கெதிராக உள்ள ஒரு உண்மையையும் நமக்கு கற்றுக்கொடுக்கிறது. பலர் மனந்திரும்புவது போல காண்பிக்கிறார்கள். ஆனால் அது உண்மையான மனந்திரும்புதல் அல்ல. இது ஒரு மிக ஆபத்தான நிலை. பாவத்தின் பாதையில் தொடர்வதைவிட, பாவத்திலிருந்து திரும்பியதுபோல் தோன்றமளித்து, தேவனுக்கு அன்பாக இருக்கின்றேன் என ஏமாற்றுவது மிகவும் அபாயகரமானது.

பரிசுத்த வேதாகமம் நமக்கு பலர் எப்படி மனந்திரும்புதல் போல தோற்றமளிதார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அவர்களுக்கு வெளிப் படையான வருத்தமும், கண்ணீரும், உணர்வும் இருந்தபோதிலும், அது தேவனுக்கேற்ற மனந்திரும்புதல் இல்லை. நாம் இங்கு நான்கு நபரைப் பார்ப்போம்: ஏசா, பிலேயாம், யூதாஸ், பார்வோன். இவர்களின் வாழ்க்கையின் மூலமாக நாம்

உண்மையில்லாத மனந்திரும்புதலுக்கான அடையாளங்களைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

- ***ஏசா ஆசையால் ஏற்பட்ட வருத்தம், ஆத்மீக மனந்திரும்புதல் அல்ல:***

ஏசா ஒரு உணர்ச்சி மிகுந்த மனிதன். அவனுக்காகவே தகப்பனாகிய ஈசாக்கு ஆசீர்வாதங்களைத் தயார் செய்திருந்தார். ஆனால் அவன் தனது சேஷ்டபுத்திர பாகத்தை ஒரு உணவுக்குப் பணயமாக விற்றுவிட்டான்.

பின்னால், ஆசீர்வாதம் யாக்கோபுக்கு சென்றதும், ஏசா மிகுந்த வேதனையுடன் அழுதான். எபிரெயர் 12:17 இல், இதைப்பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது: ஏனென்றால், பிற்பாடு அவன் ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளவிரும்பியும் ஆகாதவனென்று தள்ளப்பட்டதை அறிவீர்கள். அவன் கண்ணீர்விட்டு, கவலையோடே தேடியும் மனம் மாறுதலைக் காணாமற்போனான்..

இங்கு முக்கியமானது: ஏசா ஆசீர்வாதத்தை தேடியவன் தான் ஆனால் பாவத்திலிருந்து விடுதலையை அல்ல! அவர் உண்மையில் வருந்தியது, அவன் இழந்த ஆசீர்வாதத்தைப்பற்றி; தேவனுக்குத் துக்கம் ஏற்படுத்திய பாவத்தைப்பற்றி அல்ல. இவர், தண்டனையின் பயத்தால் அழும் ஒருவர். ஆனால் தங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றி, தேவனை நோக்கி

திரும்பும் மனமில்லை. இது நமக்கு ஒரு எச்சரிக்கை.. ஒருவரின் கண்ணீர் கூட உண்மையான மனந்திரும்புதலுக்கான ஆதாரம் இல்லை. ஏசா வருந்தினான், ஆனால் திரும்பவில்லை.

- ***பிலேயாம் நாவில் பரிசுத்தம் , உள்ளத்தில் பாவிக்கும் நேசம் காட்டும் தவிர்க்க முடியாத வேஷம்:***

பிலேயாம் ஒரு தீர்க்கதரிசி போல பேசுகிறான். ஆனால் அவனுடைய உள்ளம் லாபத்திற்கும், புகழுக்கும் ஆசைப்பட்டிருந்தது. மோவாபின் ராஜாவான பாலாக், இஸ்ரவேலை சபிக்கும்படி அழைக்கும் போது, பிலேயாம் வெளிப்புறத்தில் பார்த்தால் நான் தேவன் என்ன சொல்கிறாரோ அதையேச் சொல்கிறேன் என்று நல்ல மாதிரியான வார்த்தைகள் பேசுகிறான். ஆனால் உள்ளத்தில், அவன் தனக்கு விருப்பமானதை செய்வதற்கான வழிகளைத் தேடுகிறான். எண் 22 - 24 அதிகாரங்களில் பிலேயாம் வெளியில் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறது போல் பேசுகிறான். ஆனால் பின்னாளில், வெளிப்படுத்தல் 2:14 இல் கூறப்படுகிறது : ஆகிலும், சில காரியங்களைக்குறித்து உன்பேரில் எனக்குக் குறை உண்டு, விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்தவைகளைப் புசிப்பதற்கும் வேசித்தனம்பண்ணுவதற்கும் ஏதுவான இடறலை இஸ்ரவேல் புத்திரர் முன்பாகப் போடும்படி

பாலாக் என்பவனுக்குப் போதனைசெய்த பிலேயாமுடைய போதகத்தைக் கைக் கொள்ளுகிறவர்கள் உன்னிடத்திலுண்டு.. பிலேயாம் வெறும் பாவம் செய்யாதே எனச் சொல்லவில்லை. பாவம் செய்யும் வழியை அழகாக காட்டும் விதமாக பேசினான்.

அவன் மனந்திரும்பவில்லை. அவன் தேவனுக்கு தன்னை அர்ப்பணிக்கவில்லை. அவன் பயத்தால் சற்று யோசித்தான், ஆனால் பரிசுத்தமாய் வாழவில்லை. இது மிகவும் ஆபத்தான நிலை, இவர்கள் மனமாறியவர்களைப் போல பேசுவார்கள், ஆனால் உள்ளத்தில் மாறாத மனசாட்சியோடு வாழும் வாழ்க்கையை வாழுவார்கள்.

- ***யூதாஸ் இயேசுவின் அருகில் இருந்தபோதும், இயேசுவிடம் மனம் நெருங்காத மனிதன்:***

யூதாஸ், இயேசுவுடன் மூன்று ஆண்டுகள் நடந்தவன். அவன் நேரடியாக இயேசுவை பார்த்தவன். அவருடைய அற்புதங்களை கண்டவன். ஆனால் ஒரு சில வெறும் அனுபவங்கள் யாரையும் பரிசுத்தமாக்காது என்பதை யூதாஸ் நிரூபித்தான். மத்தேயு 27 ல், யூதாஸ் இயேசுவை காட்டிக் கொடுத்ததற்காக பிறகு வருந்துகிறான். அப்பொழுது, அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாஸ், அவர்

மரணாக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டதைக் கண்டு, மனஸ்தாபப்பட்டு, அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசைப் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்கும் மூப்பரிடத்திற்கும் திரும்பக் கொண்டுவந்து, குற்றமில்லாத இரத்தத்தை நான் காட்டிக்கொடுத்ததினால் பாவஞ்செய்தேன் என்றான். அதற்கு அவர்கள்: எங்களுக்கென்ன, அது உன்பாடு என்றார்கள். அப்பொழுது, அவன் அந்த வெள்ளிக்காசைத் தேவாலயத்திலே எறிந்துவிட்டு, புறப்பட்டுப்போய், நான்றுகொண்டு செத்தான். யூதாஸ் தனது வெகுமதியை திருப்பிக் கொடுத்து, தானே உயிரை அழித்துக் கொள்கிறான்.

அவன் உண்மையாக வருந்தினான் போல தெரிகிறது. ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் அவன் மன்னிப்பு தேடவில்லை. அவன் தேவனிடம் திரும்பவில்லை. அவன் தன்னைத்தான் மாய்க்க முயன்றான். பாவத்துக்குத் தீர்வாக, தேவனிடமே வர வேண்டிய இடத்தில், அவன் தன்னைத் தான் மாய்ப்பதற்கான முயற்சி செய்தான். இதுவே உண்மை மனந்திரும்புதலுக்கும் போலி வருத்தத்துக்கும் உள்ள வேறுபாடு.

உண்மை மனந்திரும்புதல் என்பது: யூதாசைப் போலவே, பேதுருவும் இயேசுவை மறுதலித்து பெரும் பாவம் செய்தார். ஆனால் பேதுருவின் வருத்தம்

தேவனை நோக்கித் தன்னை திருப்பியது (யோவான் 21). அவர் இயேசுவின் அன்பையும், கிருபையையும் நம்பினார். இந்த மனமாற்றத்தின் முடிவு என்னவென்றால் பேதுரு இயேசுவிடமிருந்து மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டு, இயேசுவுக்காக தன்னை அர்பணித்து சேவையும் செய்ய வைத்தது,

உண்மை மனந்திரும்புதல் தேவனை நோக்கித் திரும்புகிறது. போலியான மனந்திரும்புதல் தன்னைத்தானே மாய்க்க முயலும் தற்பெருமை உள்ள ஒரு நிலை. யூதாஸ், மன்னிப்பைவிட, தன் சுய நீதியைக் காப்பாற்ற விரும்பினான்.

- ***பார்வோன் பேச்சில் வருத்தம், உள்ளத்தில் கடினம்***

பார்வோன், மோசேயின் மூலம் தேவனுடைய அதிசயங்களை நேரடியாக கண்டவன். ஒவ்வொரு முறையும் தேவனிடமிருந்து தண்டனை வரும்போது, அவன் மோசேயை அழைத்து, நான் பாவம் செய்தேன் என்று சொல்வான். ஆனால், தண்டனை நீங்கும்போது மறுபடியும் அதே பழைய பாவத்தில் நடந்து விடுவான்.

யாத்திராகமம் 9:27இல்: அப்பொழுது பார்வோன் மோசேயையும் ஆரோனையும் அழைப்பித்து: நான் இந்த

முறை பாவம் செய்தேன். கர்த்தர் நீதியுள்ளவர். நானும் என் ஜனமும் துன்மார்க்கர்....

யாத்திராகமம் 9:34 இல்: மழையும் கல்மழையும் இடிமுழக்கமும் நிற்றுபோனதைப் பார்வோன் கண்டபோது, அவனும் அவன் ஊழியக்காரரும் பின்னும் பாவம்செய்து, தங்கள் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினார்கள்..

பார்வோனின் மனமாற்றம் உலகத்திற்கேற்ற துக்கத்தின் சரியான உதாரணம். பார்வோன் தண்டனையை விரும்பவில்லை, தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள மட்டுமே விரும்பினான். இந்த செயல் தேவனை நேசிப்பதில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது, தேவன் மீதுள்ள அன்பினால் பாவத்தை விட்டு விலகுவது; தண்டனை நீங்கிய பிறகும் அந்த அன்பிலே நிலைத்திருப்பது. பார்வோனுக்கு அந்த உள்ளான மாற்றம் ஒருபோதும் வரவில்லை.

இவர்களுடைய வாழ்க்கைகளின் மூலமாக வேதம் நமக்குச் சொல்லும் ஒன்று : மனந்திரும்புதல் என்பது, உண்மையாய் இருக்க வேண்டும்.

* ஏசா : ஆசீர்வாதத்திற்காக அழுதான், ஆனால் பாவத்தை விட்டுவிடவில்லை.

* பிலேயாம் : வெளியில் பரிசுத்த வார்த்தைகள், உள்ளத்தில் பாவம்.

* யூதாஸ் : வருத்தத்துடன், நம்பிக்கையில்லாமல் தற்கொலை செய்தான்.

* பார்வோன் : வாயால் ஒப்புக்கொண்டு, உள்ளத்தில் கடினம்.

என்னுடைய கரம் இவைகளையெல்லாம் சிருஷ்டித்ததினால் இவைகளெல்லாம் உண்டாயின என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; ஆனாலும் சிறுமைப்பட்டு, ஆவியில் நொறுங்குண்டு, என் வசனத்துக்கு நடுங்குகிறவனையே நோக்கிப்பார்ப்பேன். (ஏசாயா 66:2).

அது தான் உண்மையான மனந்திரும்புதல். அது தான் தேவனுக்கேற்ற வண்ணமாய் வாழும் வழி.

5

உண்மையான மனந்திரும்புதலின் அடையாளங்கள்

மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு வார்த்தையல்ல அது ஒரு உண்மை அனுபவம். ஒரு மனிதனுடைய உள்ளத்திலே நடக்கும் புதியதொரு மாற்றம். ஆனால் அந்த மாற்றம் உண்மையானதா அல்லது வெளிப்படையானதா என்பதை அடையாளங்களால் மட்டுமே அறிய முடியும். இயேசு இதைப்பற்றி மிக தெளிவாகச் சொல்கிறார்:

அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை அறிவீர்கள், (மத்தேயு 7:16).

ஒரு மரம் நல்லது என்றால், அதன் கனிகளும் நல்லதாகவே இருக்கும். அதுபோல, மனந்திரும்புதல் உண்மையாக இருந்தால், அது ஒருபோதும் கனியற்றதாக இருக்காது.

உண்மையான மனந்திரும்புதலுக்கு கனிகள், விளைவுகள், இருக்க வேண்டும். உள்ளத்தில் நடந்த மாற்றம் வெளியில் தெளிவாக தெரிகின்றது. அதேபோல, உள்ளம் மாற்றப்பட்டவுடன் வாழ்க்கை

மாறி விட வேண்டும். இல்லையெனில் அது உண்மையான மனந்திரும்புதல் அல்ல, போலி உணர்ச்சி மட்டுமே.

- ***பாவத்துக்கு எதிரான மனநிலை***

மனந்திரும்புதல் உண்மையானதாக இருந்தால், பாவம் குறித்து உள்ளத்தில் வெறுப்பு வரும். முன்பு ஒருவருக்கு பாவம் சாதாரணம் போலத் தோன்றியது. அது வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. ஆனால் உண்மையான மனந்திரும்புதலுக்குப் பிறகு, அந்த பாவம் மீது ஒரு விதமான வெறுப்பு, கண்ணீர், வருத்தம் உருவாகிறது. எசேக்கியேல் 36:31 வசனத்தில் தேவன் சொல்கிறார்:

அப்பொழுது நீங்கள் உங்கள் பொல்லாத மார்க்கங்களையும் உங்கள் தகாத கிரியைகளையும் நினைத்து, உங்கள் அக்கிரமங்களினிமித்தமும் உங்கள் அருவருப்புகளி னிமித்தமும் உங்களையே அரோசிப்பீர்கள்..

இது உண்மை மனந்திரும்புதலின் முதல் அடையாளம். ஒருவர் தன்னுடைய பாவங்களை நினைக்கும் போது, அது அவருக்குள் வேதனையை உருவாக்க வேண்டும். அதை வெறும் தவறு என்று நினைக்காமல் தேவனுக்கு எதிராக நடந்த குற்றமாக நினைக்க வேண்டும்.

- ***பாவத்தை ஒப்புக்கொண்டு, முழு குற்றத்தையும் ஏற்கும் மனம்***

மனந்திரும்புகிறவன் ஒரு மன்னிப்பு கேட்கும் குழந்தையைப் போல தேவனின் முன்னிலையில் வருகிறான். ஆனால் இந்த மனநிலையில் அவன் ஒருபோதும் தன் பாவத்திற்கு பிறரை குற்றமிடுவதில்லை. தாவீது இந்த மனநிலையை உன்னதமாக எடுத்துக்காட்டுகிறார்:

சங்கீதம் 51:4 ல் தேவரீர் ஒருவருக்கே விரோதமாக நான் பாவஞ்செய்து, உமது கண்களுக்கு முன்பாகப் பொல்லாங்கானதை நடப்பித்தேன், .

தாவீது சொல்கிறார்: நான் பாவம் செய்தேன்.

அவர் பத்சேபாளை குற்றம் சாட்டவில்லை. சூழ்நிலையை காரணம் காட்டவில்லை. தாவீது தன்னுடைய பாவத்தை ஒத்துக் கொள்கிறார். இத்தகைய ஒப்புதல் இல்லாமல் எந்த மனத்திரும்புதலும் உண்மை அல்ல.

- ***பழைய வழிகளில் திரும்பாமை:***

ஒருவர் உண்மையாக மனந்திரும்பினால், அவர் பாவத்திலிருந்து விலகி, அந்தப் பழைய பழக்கவழக்கங்களுக்குத் தன்னைத் திரும்பாமல் இருக்கிறார், என்று அர்த்தம். உண்மையான

மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு வட்டம் போடும் வாழ்க்கையை விட, ஒரு புதிய பாதை யைத் தொடங்கும் தன்மை. எசாயா 55:7 இல் தேவன் அழைக்கிறார்:

துன்மார்க்கன் தன் வழியையும், அக்கிரமக்காரன் தன் நினைவுகளையும் விட்டு, கர்த்தரிடத்தில் திரும்பக்கடவன்; அவர் அவன்மேல் மனதுருகுவார்; நம்முடைய தேவனிடத்திற்கே திரும்பக்கடவன்; அவர் மன்னிக்கிறதற்குத் தயை பெருத்திருக்கிறார்..

மனந்திரும்புதலின் முக்கியமான அடையாளம் இதுதான்: விட்டுவிடுதல். ஒருவர் முன்பு செல்கின்ற வழியிலேயே தொடர்ந்து சென்றால், அது உண்மையான திரும்புதல் அல்ல. அந்த வழியிலிருந்து விலகிச் செல்வதே மனந்திரும்புதலின் வெளிப்பாடு.

- ***பரிசுத்தத்தை நோக்கி, பாவத்திலிருந்து விலகி வாழும் வாழ்க்கை***

மனந்திரும்புகிறவனின் உள்ளத்தில் புதிதாக ஒரு பரிசுத்த ஆசை தோன்றுகிறது. இது அவனை உண்மையாக மாற்றுகிறது. வழக்கம் போல செய்யக்கூடிய பாவங்களை கூட செய்ய முடியாமல் உள்ளம் தடுக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் உள்ளத்தில் வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்.

ரோமர் 6:2 ல் பவுல் அப்போஸ்தலர் கேட்கிறார்: *பாவத்துக்கு மரித்த நாம் இனி அதிலே எப்படிப் பிழைப்போம்?*

உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது பாவத்திலிருந்து உயிரிழப்பு பரிசுத்தத்திற்கான புதிய உயிர்ப்பு. ஒரு புதிய வாழ்வின் ஆரம்பம். புதிய சிந்தனை. புதிய குணம். புதிய நடத்தை. புதிய நேசங்கள். இந்த புதியவைகள் இல்லாமல் உள்ளத்தை மாற்றியிருக்க முடியாது.

- ***இயேசுவை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல்***

மனந்திரும்புதல் என்பது வெறும் பாவத்தை விட்டு விலகுவது மட்டுமல்ல. அது யாரை நோக்கி திரும்புகிறோம் என்பதையும் அடையாளப் படுத்துகிறது. அது இயேசுவை முழுமையாக கர்த்தராகவும், மீட்பராகவும் ஏற்கும் ஒரு முழு ஒப்புதல்.

அப்போஸ்தலர். 3:20 ல் ***மனந்திரும்பி, குணப்படுங்கள்...***

தேவன் தம்முடைய ஜனங்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியை ஊற்றி ஆசீர்வதிப்பதற்கும் முன் ஒரு நிபந்தனையாக அந்த ஜனங்கள் மனம் திரும்ப வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார். அவர்கள் தங்களை சுற்றியுள்ள பொல்லாத சந்ததியின் பொல்லாப்புகள்,

அக்கிரமங்கள், பாவங்கள், ஆகியவற்றிலிருந்து விலகி, இயேசு கிறிஸ்துவை முழுமையாக தங்களுடைய வாழ்வில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதையே தேவன் எதிர்பார்த்தார்.

இது ஒரு இருவழிச் செயல்பாடு. பாவத்தை விட்டு விலகுதல்; இயேசுவை நோக்கிச் செல்லுதல். இந்த இரண்டு செயல்பாடுகளும் இணைந்திருக்க வேண்டும். இயேசுவை முழுமையாக ஏற்காத மனந்திரும்புதல், ஒரு முற்று பெறாத மாற்றமற்ற துவக்கம் மட்டுமே.

- ***உண்மையான கனிகள் வாழ்க்கையின் வெளிப்பாடுகள்***

மனந்திரும்புதலுக்கு ஏற்ற கனிகளைக் கொடுங்கள்; ஆபிரகாம் எங்களுக்குத் தகப்பன் என்று உங்களுக்குள்ளே சொல்லத்தொடங்காதிருங்கள், தேவன் இந்தக் கல்லுகளினாலே ஆபிரகாமுக்குப் பிள்ளைகளை உண்டுபண்ண வல்லவராயிருக்கிறார் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். (லூக்கா 3:8) என்கிறார் யோவான்.

கனிகள் என்றால் என்ன?

* பாவங்களை விட்டுவிடும் தீர்மானம்
* வேத வாசிப்பு, ஜெபம் ஆகியவற்றில் நிலைத்த நிலை

* தேவனுக்காக வாழும் தாகம்
* பழைய பழக்கங்களில் மாற்றம்
* வாழ்க்கையின் நோக்கத்தில் புரிதல்
* மற்றவர்களிடம் பொறுப்புடன் நடக்கும் இயல்பு
* தேவனுக்குள்ள உள்ளார்ந்த அன்பும் பயமும்
* இவைகள் இல்லாமல் உள்ள மனந்திரும்புதல் உண்மையானதா? என்பதை சோதிக்க வேண்டும்.

உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது

* ஒரு உணர்ச்சி அல்ல
* ஒரு வார்த்தை அல்ல
* ஒரு நாளின் நிகழ்வும் அல்ல
* அது ஒரு புதிய மனிதனின் உருவாக்கம்.
* அது உயிர்ப்பும், மாறுதலும், பரிசுத்த விருப்பங்களும் கொண்ட ஒரு வாழ்நாள் பயணம்.
* நீங்கள் மனந்திரும்பியவரா? இப்பொழுது உங்களைத் திரும்பிப் பார்த்து சோதியுங்கள் ..
* கனிகள் உள்ளனவா?

* பாவத்தின் மீது வெறுப்பு உண்டா?
* பரிசுத்தத்தை விரும்புகிறீர்களா?
* இயேசுவோடு ஒப்புரவு ஆகிவிட்டீர்களா ?

இந்த அடையாளங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையில் தெளிவாக இருக்குமானால், நீங்கள் உண்மையான மனந்திரும்புதலுக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். இல்லையெனில், இப்போதே கர்த்தரை நோக்கி திரும்புங்கள்

6

மனந்திரும்புதல் மற்றும் சிந்தனையின் புதிய நடை

ஒருவர் உண்மையாக மனந்திரும்பிய பிறகு, அவருடைய வாழ்க்கையின் வெளிப்படையான மாற்றங்களை நாம் முன் அதிகாரங்களில் பார்த்தோம். ஆனால் அதைவிட முக்கியமான ஒன்று அவருடைய சிந்தனை முறையில் ஏற்படும் மாற்றம். உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு நடையை மட்டுமல்ல, அது ஒரு நோக்கத்தை மாறச்செய்யும். அந்த நோக்கமே சிந்தனையின் பயணம். இது மனந்திரும்புதலின் தொடர்ச்சி....

மனம் பரிசுத்தமாகுதல்

மனிதனுடைய மனமே அவரது வாழ்க்கையை அமைக்கின்றது. நாம் என்ன சிந்திக்கிறோமோ, அதைப்போலவே நாம் வாழ்கிறோம். அதனால் தான் சாலொமோன் கூறுகிறார்:

எல்லாக் காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள், அதனிடத்தினின்று ஜீவஊற்று புறப்படும். (நீதிமொழிகள் 4:23)

இங்கே இருதயம் என்றால் நம் சிந்தனை, எண்ணங்கள், உள்ளார்ந்த நோக்கங்கள். ஒரு மனிதன் பாவம் செய்யும் முன், அவனுடைய உள்ளத்தில் அது உருவாகிறது. அதனால், உண்மையான மனந்திரும்புதல் சிந்தனையை மாற்றாமல் தொடர முடியாது. பாவத்திலிருந்து திரும்பினவுடன், பாவத்தை ஏற்கமுடியாத புதிய சிந்தனையை வளர்க்கவேண்டும்.

சிந்தனையின் மாற்றம்

ரோமர் 12:2 ல் பவுல் அப்போஸ்தலர் மிக முக்கியமான ஒரு கருத்தை சொல்கிறார்: நீங்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஷந்தரியாமல், தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமும் பரிபூரணமுமான சித்தம் இன்னதென்று பகுத்தறியத்தக்கதாக, உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே மறுரூபமாகுங்கள்....

இது ஒரு கட்டளையாக இருக்கிறது. உலகத்தின் சிந்தனையிலிருந்து நாம் மனந்திரும்பிக் கொண்டாலும், நாம் தேவனின் சிந்தனையில் நம்மை புதிதாக வடிவமைக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு வழியாக இருந்தால், மனம் புதிதான நடை. அது தேவனுக்குள் நுழைந்து புதிய வாழ்க்கையை உருவாக்கும் பயணம். நாம் தேவனின் சித்தத்தை அறிந்துகொள்வதற்கான ஒரே வழி மனதை மாற்றுவது.

பழைய சிந்தனையின் போராட்டம்

நாம் புதிய நபராக மனந்திரும்பினாலும், பழைய சிந்தனை நம்மைத் தொடர்ந்து போராடுகிறது. ஒரு பாவத்தை விட்டுவிட்டாலும், அந்த பாவத்துக்கு வழிவகுத்த சிந்தனை அதிகமாயிருக்கிறது. அதனால் தான் பவுல், எபேசி 4 : 22 - 24 இல் கூறுகிறார்:

அந்தப்படி, முந்தின நடக்கைக்குரிய மோசம்போக்கும் இச்சைகளாலே கெட்டுப்போகிற பழைய மனுஷனை நீங்கள் களைந்துபோட்டு, உங்கள் உள்ளத்திலே புதிதான ஆவியுள்ளவர்களாகி, மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் தேவனுடைய சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள்.

இந்த வசனங்களில் நாம் பார்க்கிறோம்:

பழைய சிந்தனை = பழைய மனிதர்

புதிய சிந்தனை = புதிய மனிதர்

நமக்கு மன்னிப்புக் கிடைத்த பிறகு, தேவன் எதிர்பார்ப்பது நாம் சிந்திக்கிற வழியே மாறிவிட வேண்டும். மறக்க முடியாதது : பாவங்கள் ஒரு நாள் மாறலாம். சிந்தனை மட்டும் மாற்றப்பட்டால் மட்டுமே வாழ்நாள் பரிசுத்தம் உருவாகும்.

சுத்திகரிக்கப்பட்ட சிந்தனை தேவனுக்குப் பிரியமான பாதை

பூமியிலுள்ளவைகளையல்ல, மேலானவைகளையே நாடுங்கள். (கொலோசெயர் 3:2)

மனந்திரும்புதல் ஏற்படும் இடம் பாவத்திலிருந்து திரும்பும் நிகழ்வாக இருந்தாலும், அதன் பின் விளைவாக உண்டாகும் சிந்தனை மாற்றம் தான் ஒரு பரிசுத்த வாழ்க்கையின் நீடித்த அடித்தளம். இன்றைய உலகத்தில் பாவத்தின் பாதிப்பு முதலில் இணையத்தில், விழிகளில், மனதில் ஏற்படுகிறது. ஆகவே தேவன் எதிர்பார்ப்பது, நாம் அவருடைய வார்த்தையின் ஊடாக நம்மை சுத்திகரிக்கச் செய்வதுதான்.

உம்முடைய சத்தியத்தினாலே அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கும்: உம்முடைய வசனமே சத்தியம். (யோவான் 17:17)

வேத வாசிப்பும், தியானமும், ஜெபமும் நம் மனதை தினந்தோறும் புதுப்பிக்கின்றன. இதுவே மனந்திரும்பிய ஒருவரின் உண்மையான நடை.

இயேசுவைப் போல சிந்திக்க ஆரம்பிப்பது

ஒரு மனந்திரும்பியவனின் உயரிய இலக்கு கிறிஸ்துவின் சிந்தனையை எடுத்துக்கொள்வது.

கர்த்தருக்குப் போதிக்கத்தக்கதாக அவருடைய சிந்தயை அறிந்தவன் யார்? எங்களுக்கோ கிறிஸ்துவின் சிந்தை உண்டாயிருக்கிறது. (1 கொரிந்தியர் 2:16)

இது ஒரு சாத்தியமற்ற இலக்கு அல்ல. தேவன் நாம் மனந்திரும்பும்போது, நம்மில் பரிசுத்த ஆவியை வைத்து, அவருடைய சிந்தனையை வளர்த்துக் கொள்ளும் ஆற்றலை நமக்கு தருகிறார். மனதிரும்பியவனின் அடையாளம்.

* வஞ்சனை இல்லாத நேர்மை தோன்றுகிறது
* பொறுமை வளர்கிறது
* கருணை காணப்படுகிறது
* பயம் விடப்படுகிறது
* விசுவாசம் நிலைகொள்கிறது

இவை அனைத்தும் சிந்தனையின் மாற்றத்தின் வெளிப்பாடுகளாகும்.

மனதை மாற்றும் மூன்று வழிமுறைகள்:

இந்த புதிய சிந்தனையின் நடை, ஆவியானவரின் வல்லமையால் மூன்று முறைகளில் வளர்க்கப்படுகிறது:

- ***தேவ வார்த்தையின் உள்வாங்கலுக்காக :***

மனந்திரும்பியவன், பாவத்தின் பழைய எண்ணங்களை அகற்றிவிட்டு, சத்தியத்தின் ஆவியானவரை வழிநடத்த அனுமதிக்கும் வண்ணம், தேவனுடைய வார்த்தையில் (வேதத்தில்) தன்னை நிரப்புகிறான்.

சத்தியஆவியாகிய அவர் வரும்போது, சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார், அவர் தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல், தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ்சொல்லி, வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார். (யோவான் 16:13)

தேவ வார்த்தையானது ஒரு கண்ணாடி போல நமது இருதயத்தின் நோக்கங்களை வெளிப்படுத்துகிறது.

தேவனுடைய வார்த்தையானது ஜீவனும் வல்லமையும் உள்ளதாயும், இருபுறமும் கருக்குள்ள எந்தப் பட்டயத்திலும் கருக்கானதாயும், ஆத்துமாவையும் ஆவியையும், கணுக்களையும் ஊனையும் பிரிக்கத்தக்கதாக உருவக் குத்துகிறதாயும், இருதயத்தின் நினைவுகளையும் யோசனைகளையும் வகையறுக்கிறதாயும் இருக்கிறது. (எபிரெயர் 4:12)

- ***ஆவியானவரின் வல்லமைக்காக ஜெபித்தல் :***

ஜெபம் என்பது சிந்தனையின் புதிய நடைக்கான எரிபொருள். தனது எண்ணங்கள், ஆசைகள், மற்றும் போராட்டங்களை ஒளிக்காமல் தேவனிடம் வெளிப்படுத்துவதன் மூலம், மனந்திரும்பியவன் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையையும் வழிநடத்துதலையும் பெறுகிறான். அவனது மனதின் யுத்தத்தை தனது பலத்தால் அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய பலத்தால் எதிர்கொள்கிறான். பரிசுத்த ஆவியானவர் மட்டுமே, மாம்சத்தின் சரீர பலத்தை முறியடிக்க முடியும். உண்மையான ஜெபம் மனதின் பாவச் சுமைக்கு ஒரு வடிகாலாக காணப்படுகிறது.

- ***பரிசுத்தத்தின் இலக்கு :***

மனம் மாறினவன் பாவம் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதைவிட கிறிஸ்துவைப்போல இருக்கவேண்டும் என்பதையே இலக்காகக் கொள்கிறான். இந்த நேர்மறையான இலக்கு, சிந்தனையை தொடர்ந்து முன்னேற்றப் பாதையில் வழிநடத்துகிறது. இந்த தொடர்ச்சியான ஆவிக்குரிய பயிற்சி, மனந்திரும்புதலை வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் பழக்கமாக மாற்றுகிறது. அவன் தனது பழைய சுபாவத்தை நாள்தோறும் சிலுவைக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, புதிய சிருஷ்டியாக நிலைத்திருக்க

விரும்புகிறான். உண்மையான மனந்திரும்புதலின் விளைவாக, சிந்தனையில் வரும் மாற்றம் நிரந்தரமானது; அது மரணம் வரை நிலைக்கும் கீழ்ப்படிதலுக்கு வழிவகுக்கிறது.

- ***மனம் புதிதாக்கப்படும்போது, சிந்தனையில் ஏற்படும் புதிய மாற்றங்கள்:***

1. பழிக்குப் பழி சிந்தனை நீங்குதல்:

பழைய மனம், தனக்குத் தீங்கு செய்தவர்களை பழிவாங்க நினைக்கும். ஆனால் புதிய மனம், இயேசு கிறிஸ்துவின் மாதிரியாக மன்னிப்பு மற்றும் நன்மை செய்தல் என்ற பாதையில் நடக்க ஆரம்பிக்கும் (லூக்கா 6:27-28). கோபத்தைத் தணிப்பது மட்டுமே நோக்கம் அல்ல; கிறிஸ்துவின் சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவது நோக்கம்.

2. பரிசுத்தத்தை காத்துக் கொள்ள போராடும்:

கண்களினாலோ அல்லது சிந்தனையிலோ பாவ இச்சைக்கு இணங்கும் பழைய சிந்தனை, இப்பொழுது பரிசுத்தத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்ற உள்ளான விருப்பத்தாலும், தேவனுடைய கற்பனைகளை நினைப்பதாலும் மாற்றப்படுகிறது. (மத்தேயு 5:28).

3. கவலைப்படுதல் மற்றும் பயம் நீங்குதல்:

உலகப்பிரகாரமான காரியங்களுக்காகவும், எதிர்காலத்திற்காகவும் தீவிரமாக கவலைப்படும் சிந்தனை இப்போது தேவனுடைய பராமரிப்பின் மீது முழு நம்பிக்கை வைக்க தொடங்குகிறது. (மத்தேயு 6:33,34).

இவ்வாறாக மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு பயணம். அது பாவத்திலிருந்து விலகுவதாகத் தொடங்கினாலும், பரிசுத்த சிந்தனையை வளர்த்துக்கொள்ளும் பயணமாகத் தான் நிலைத்திருக்க வேண்டும். ஒரு மனிதன் உண்மையாக மாற்றமடைந்ததை நாம் அறிய விரும்பினால், அவனுடைய சிந்தனையின் நடையை கவனிக்க வேண்டும்.

* அவன் எப்படி சிந்திக்கிறான்?
* அவன் மனதில் என்ன முக்கியமாக காணப்படுகிறது?
* அவன் தவறு செய்தால் அது பற்றி என்ன நினைக்கிறான்?
* சத்தியம், பரிசுத்தம், அன்பு இவைகளை விரும்புகிறானா?

இந்த கேள்விகளுக்கு நேர்மையான பதில் கிடைத்தால், அதுவே உண்மையான மனந்திரும்புதலின் அடையாளங்களாகும்

7

மனந்திரும்ப வேண்டிய பாவங்கள்

இன்றைய சூழ்நிலையில் பலர் “மனந்திரும்புங்கள்” என்ற இயேசு கூறிய கட்டளையை வேதத்தில் வாசிக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான கேள்வி “எதில் இருந்து?” மனந்திரும்ப வேண்டும் இது ஒரு வெறும் பொதுவான அழைப்பு அல்ல. தேவன் எப்போதும் நமக்கு குறிப்பாக, பாவங்களை பெயரிட்டு உணர்த்துகிறார். உண்மையான மனந்திரும்புதல் நிகழவேண்டும் என்றால், பாவங்கள் எவைகள் என்று அறியப்பட வேண்டும். அந்த பாவங்கள் பெயரிடப்பட வேண்டும்.

- ***பாவம் என்பது தேவனுடைய பரிசுத்தத்தை எதிர்க்கும்:***பாவம் என்பது ஒரு தவறான செயல் மட்டுமல்ல. அது ஒரு உள்ளார்ந்த தேவனுக்கெதிரான நிலைமை. வேதம் அதனை பல வகைகளில் விவரிக்கிறது சிந்தனையில், வார்த்தையில், செயல்களில், சத்தியத்துக்கு எதிரான நிலையில், இருதயத்தின் விருப்பங்களில். உண்டாகும் எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் நாம் மனந்திரும்ப வேண்டிய அவசியமானது.

◆ ***வேதத்தில் சொல்லப்படும் பாவங்களின் பட்டியல்:*** (வேத வசனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கீழ்வரும் பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்ப அழைக்கப்படுதல்)

1. பொய் பேசுதல், வஞ்சகம்

ஒருவருக்கொருவர் பொய் சொல்லாதிருங்கள். பழையமனுஷனையும் அவன் செய்கைகளையும் களைந்துபோட்டு, (கொலோசெயர் 3:9)

மறைமுகமாகச் சொல்லும் பொய்கள், பகிரங்கமாகக் கூறும் பொய்கள் ஆகியவைகளிலிருந்து நிச்சயமாக விடுதலையடைய வேண்டும். பொய் என்பது பழைய மனுஷனுக்குரிய செய்கை. பழைய மனுஷனையும் அவன் செய்கைகளையும் களைந்து போட வேதம் நமக்கு அறிவுறுத்துகிறது. மனந்திரும்பும்போது ஒரு மனிதன் பழைய மனுஷனையும், அவனுடைய செய்கைகளையும் களைந்து போடுகிறான். எனவே கிறிஸ்துவுக்கு நேராக மனந்திருப்புகிற ஒரு மனிதன் பொய் பேசுதல், வஞ்சகம் போன்ற பாவங்களை விட்டு மனந்திரும்புவதே உண்மையான மனந்திரும்புதல்.

2. வெறுப்பு, பகைமை, பொறாமை

விக்கிரகாராதனை, பில்லிசூனியம், பகைகள், விரோதங்கள், வைராக்கியங்கள், கோபங்கள், சண்டைகள், பிரிவினைகள், மார்க்கபேதங்கள்,... (கலாத்தியர் 5:20)

ஒருவருடைய மனதில் இருக்கும் வெறுப்பான எண்ணங்கள் கூட தேவனுக்கு அருவருப்பாக இருக்கின்றன. உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது, நம்முடைய ஆழ்மனதில் இருக்கும் வெறுப்புகள், பகைமை உணர்வு மற்றும் பொறாமை ஆகிய பாவங்களிலிருந்து முற்றிலுமாக விடுதலை பெறுவதாகும்.

3. விபச்சாரம், கண்கள் வழி பாவம்

அநியாயக்காரர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லையென்று அறியீர்களா? வஞ்சிக்கப் படாதிருங்கள். வேசிமார்க்கத்தாரும், விக்கிரகாராதனைக் காரரும், விபசாரக்காரரும் சுயபுணர்ச்சிக்காரரும், ஆண்புணர்ச்சிக்காரரும், (1 கொரிந்தியர் 6:9)

நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், ஒரு ஸ்திரீயை இச்சையோடு பார்க்கிறஎவனும் தன் இருதயத்தில் அவளோடே விபசாரஞ்செய்தாயிற்று. (மத்தேயு 5:28)

இன்று இணையத் தளத்தின் வழியாக பரவியுள்ள கண்ணால் செய்யப்படும் பாவங்கள் மிகவும் சாதாரணமாகக் கருதப்படுகின்றன. ஆனால் இயேசுவின் பார்வையில் அது பரிசுத்தத்தை அழிக்கும் வல்லமை உடையது. இதில் இருந்து வெளிவர வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. பாவத்தை உருவாக்கிற கண்ணை பிடுங்கி போட வேண்டுமென்று வேதாகமம் நமக்கு அறிவுறுத்துகிறது. எனவே பக்தன் யோபுவைப் போல

நாம் கண்களோடு உடன்படிக்கைப் பண்ணி மனந்திரும்ப வேண்டியது மிகவும் அவசியமானது.

4. பெருமை, அகந்தை, சுயநியாயம்

அவையாவன: மேட்டிமையான கண், பொய்நாவு, குற்றமற்றவர்களுடைய இரத்தம் சிந்துங் கை, (நீதிமொழிகள் 6:17)

பெருமை என்பது வேதத்தில் தேவன் வெறுக்கும் முக்கியமான பாவங்களில் ஒன்று. சாத்தானின் ஆயுதமே பெருமைதான். மனந்திரும்புதல் உண்மையானதாய் இருக்க வேண்டுமானால், பெருமையான குணத்தை முற்றிலுமாக விட்டு விட்டு பணிவான மனதுடன் திரும்ப வேண்டியது அவசியமானது. நாம் தேவனுடைய ஆலோசனைகளையும், தேவ ஆலோசனைகளை நமக்கு வழங்குபவர்களை நிராகரிப்பதும், மற்றவர்களை நம்மோடு ஒப்பிட்டு நம்மை விட குறைவாக மதிப்பிடுவதும் பெருமை, அகந்தை, சுயநியாயம் ஆகிய பாவங்களின் தன்மைகளாகும். இப்படிப்பட்ட பாவங்களை விட்டும் மனந்திரும்ப வேண்டும்.

5. துஷ்டவாக்குகள், வார்த்தை பாவங்கள்

அவர்கள் தொண்டை திறக்கப்பட்ட பிரேதக்குழி, தங்கள் நாவுகளால் வஞ்சனைசெய்கிறார்கள், அவர்களுடைய

உதடுகளின் கீழே பாம்பின் விஷம் இருக்கிறது, அவர்கள் வாய் சபிப்பினாலும் கசப்பினாலும் நிறைந்திருக்கிறது, (ரோமர் 3:13 14)

ஒருவர் பேசும் வார்த்தைகள் அவருடைய உள்ளத்தை வெளிப்படுத்தும். மனந்திரும்பும் ஒரு மனிதனின் வாயிலிருந்து கசப்பு நிறைந்த வார்த்தைகளை புறப்படாது.. அவன் வார்த்தைகள் சுத்தமாயிருக்க வேண்டும் என்றே அவன் விரும்புவான். *நாவு ஒரு சிறிய அவயவமாக இருந்தாலும், அது முழு* வாழ்வையும் *அழிக்கும் ஆற்றல் கொண்டது (யாக்கோபு 3:6).* வீண் வார்த்தைகள் பேசுவது, மற்றவர்களை நிந்திப்பது, மனதை காயப்படுத்தும் கேலிப்பேச்சுகள் வஞ்சனையான பேச்சுகள், பிறரை புண்படுத்தக் கூடிய வார்த்தைகள் மற்றும் சாபமான வார்த்தைகள் போன்றவற்றை தவிர்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பாவத்தை பிறப்பிக்கும் வார்த்தைகள் பேசுவதை விட்டும் மனந்திரும்புவதே உண்மையான மனந்திரும்புதல்

6. மன்னிக்காமை

மனுஷருடைய தப்பிதங்களை நீங்கள் அவர்களுக்கு மன்னியாதிருந்தால், உங்கள் பிதா உங்கள் தப்பிதங்களையும் மன்னியாதிருப்பார். (மத்தேயு 6:15)

நமக்கு பிறர் செய்த தப்பிதங்களையும், துன்பங்களையும் நாம் பிறருக்கு மன்னிக்காவிட்டால்

நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனும் நமக்கு மன்னிக்க மாட்டார். இதை இயேசு கிறிஸ்து அவரது போதனையில் பல்வேறு பகுதிகளில் நமக்கு எடுத்து கூறியிருக்கிறார். பிறருக்கு மன்னிப்பை கொடுப்பவன் தான் பிதாவாகிய தேவனிடமிருந்து மன்னிப்பைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். எனவே தீங்கு செய்தவர்களை மன்னிப்பது மனந்திருப்புதலின் ஒரு பகுதியாகும்.

7. பணஆசை, பொருளாசை

பண ஆசை எல்லாத் தீமைக்கும் வேராயிருக்கிறது. சிலர் அதை இச்சித்து, விசுவாசத்தைவிட்டு வழுவி, அநேக வேதனைகளாலே தங்களை உருவக் குத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். (1 தீமோத்தேயு 6:10)

மனந்திரும்பிய ஒருவனுக்கு பணம் தேவையாயிருக்கும். ஆனால் அன்பாகிய இயேசுவை விட பணத்தை நேசிப்பவனாக இருக்க முடியாது. பண ஆசையினால் விசுவாசத்தைவிட்டு விலகிப் போனவர்கள் பலர் உண்டு. உலகத்தின் ஆசைகளிலிருந்து தேவனிடத்தில் தங்களுடைய மனதை உண்மையாக திருப்பினவர்கள் பண ஆசை பொருளாசை ஆகிய பாவங்களிலிருந்து விடுதலை பெற்றவர்களாகத் தான் இருக்க முடியும்.

8. தேவாலயத்தை, வேத வாசிப்பை, ஜெபத்தைக் தவிர்ப்பது

சபை கூடிவருதலைச் சிலர் விட்டுவிடுகிறதுபோல நாமும் விட்டுவிடாமல், ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லக்கடவோம். நாளானது சமீபித்துவருகிறதை எவ்வளவாய்ப் பார்க்கிறீர்களோ அவ்வளவாய்ப் புத்திசொல்லவேண்டும். (எபிரெயர் 10:25)

ஒரு மனிதன் மனந்திரும்புகிறான் என்றால், அவனின் சிந்தனையின் முக்கியத்துவங்கள் மாற வேண்டும். தேவனுடனான தொடர்பை வளர்ப்பதற்கான ஆர்வமின்மை, பாவத்துடன் ஒப்புதல் கொள்ளும் மனநிலையை காட்டுகிறது. ஆகையால் மனந்திரும்பினவன் சபை கூடிவருதல், ஆராதனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது, தவறாமல் வேதம் வாசிப்பது, ஜெபிப்பது போன்ற தேவனுக்கடுத்த காரியங்களில் நாட்டம் உடையவனாக இருப்பான்.

- ***மனந்திரும்ப வேண்டிய பாவங்களில் இருந்து விடுதலை மனதின் விழிப்பும், ஆவியின் சக்தியும்:***

இந்த பட்டியல்களைக் கவனமாகப் பார்த்தால், இது ஒரு மனிதனின் வெளிப்புற வாழ்க்கையையும், உள்ளார்ந்த இருதயத்தையும், ஒவ்வொரு எண்ணத்தையும் தேவன் சோதிக்கிறதை நாம் காணமுடிகிறது. ஒருவரும் பாவமற்றவனாக இல்லை. ஆனால் ஒருவன்

பாவத்திற்குள் வாழ்ந்தபடி தன்னை நான் கிறிஸ்தவன் என்று அறிக்கை பண்ண முடியாது.

நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்.. (1 யோவான் 1:9)

- நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட வேண்டும்.

- இயேசு கிறிஸ்து மட்டுமே நம்முடைய பாவங்களை மன்னிக்க அதிகாரம் உடையவர்.

- இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் நம்மை சுத்திகரிப்பதற்கு கல்வாரி சிலுவையில் சிந்தப்பட்டது.

உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு பொது வார்த்தை அல்ல. அது ஒரு குறிப்பான பாவங்களை விட்டு விலகும் தீர்மானம். அது ஒவ்வொரு எண்ணத்திலும், வார்த்தையிலும், செயலிலும் பரிசுத்தமாக வாழ விரும்பும் ஆவியின் உந்துதல். எனவே ஒரு மனிதன் எப்படிப்பட்ட பாவத்தையும் இயேசு கிறிஸ்துவிடம் அறிக்கையிட்டு, அவைகளை விட்டுவிட்டால் அவனுடைய பாவங்களை மன்னித்து சுத்திகரிப்பதற்கு தேவன் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார்.

எனவே பாவங்களை அகற்றி மனந்திரும்புதலை அடைவாயாக....

8

மனந்திரும்பாத வாழ்க்கையின் பயங்கர விளைவு

மனித வாழ்க்கையில் தேவனை அறிந்து, மனமாற்றம் அடையவேண்டும் என்பது, வேதத்தின் ஒரு அடிப்படை உண்மைதான். ஆனால் அதே வேதம், அந்த மனமாற்றம் இல்லாமல் வாழும் வாழ்க்கையின் விளைவுகளை மிகுந்த தீவிரத்துடன் எச்சரிக்கிறது. தேவனுடைய வார்த்தையின் அழைப்பை நிராகரிப்பது, எந்த ஒரு விளைவுமின்றி கடந்து விடக்கூடிய ஒரு சிறிய தவறல்ல. அது ஒரு நித்தியமான நாசத்துக்கே வழிவகுக்கும், மிக அபாயகரமான பயணத்தின் துவக்கமே ஆகும். இவ்வுலக வாழ்க்கையிலும், நித்திய வாழ்க்கையிலும், மனந்திரும்பாதவனுக்காகக் காத்திருக்கும் விளைவுகள் மிகத் துயரமானவையாகும். இந்த அதிகாரம் அந்த உண்மையை வெளிச்சத்தில் கொண்டு வந்து நம்மை சிந்திக்க வைக்கும் விதமாக இருக்க வேண்டும்.

மனந்திரும்பாமல் வாழும் வாழ்க்கை, வெளியிலிருந்து சாதாரணமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் உள்ளத்தில், அது ஒரு ஆவிக்குரிய மரணத்தை

நோக்கிச் செல்கிற நடைதான். ஒரு மனிதன் தேவனுடைய அழைப்புகளைக் கேட்கும்போதும், அதை ஏற்க மறுக்கும் போதும், அவர் மீது தேவன் வைக்கிற பொறுமை ஒரு நாள் முடிவடைகிறது. அந்த பொறுமையின் எல்லை கடந்துவிட்டால், அதற்குப் பின் திரும்பவும் மனமாற்றம் நிகழ்வதற்கான வாய்ப்பே இருக்காமல் போய்விடும். தேவன் எந்தக் காலத்திலும் மனமாற்றத்திற்காகத்தான் மனிதனை அழைக்கிறார். ஆனால் அந்த அழைப்புகளை இகழ்ந்தபடி தொடரும் வாழ்க்கை, தேவனுடைய பாதுகாப்பிலிருந்து நீக்கப்படும் ஒரு நிலையில் தள்ளப்படுகிறது. இதுவே இந்த உலகில் பலர் எதிர்கொள்ளும், புரிந்து கொள்ள முடியாதவாறான வாழ்க்கைச் சிக்கல்களின் அடிப்படை காரணமாக உள்ளது.

வேதம் சொல்கிறபடி, *பாவஞ் செய்கிற ஆத்துமாவே சாகும் (எசே. 18:20).* இந்த மரணம் என்பது ஒரு உடல்பட்ட இறப்பை மட்டும் குறிக்கவில்லை; அது ஒரு ஆவிக்குரிய மரணமும், தேவனிடமிருந்து முழுமையான பிரிவும் ஆகும். மனந்திரும்பாமல் பாவத்தில் உறைந்து வாழும் ஒருவர், அவர் விரும்பாவிட்டாலும், தேவனுடைய சுத்தமான ஒளியில் தங்க முடியாது. தேவன் பாவத்தின் மேல் அவர் கொந்தளிக்கிறார். மனந்திரும்பாமையை

எதிர்பார்க்கிறவர் அல்ல; மனந்திரும்புங்கள் என்பதற்குள், ஒரு வேண்டுகோள் மட்டுமல்ல ஒரு நியாயமான ஆணை உள்ளது.

மனந்திரும்பாமல் வாழும் வாழ்க்கையின் பயங்கரத்தன்மையை முதலில் இந்த உலகிலேயே நாம் காணலாம். ஒரு மனிதன் தேவனுடைய சத்தியத்தை மறுந்துப் பாவத்தில் உறைந்திருக்கும்போது, அவனுடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பரிமாணத்திலும் தேவனுடைய கிருபை வழிந்தோட முடியாது. ஜெபத்துக்கு பதில் இல்லாமல் போகும். சமாதானம் காணாமல் போகும். வாழ்வில் ஒரு திசை இல்லாத குழப்பம் நிறைந்து விடும். மனதில் பல இடையூறுகள் ஏற்படும். உடலில் நோய்கள். உறவுகளில் பிளவுகள். பொருளாதாரத்தில் தடை. இவையெல்லாம் வெறும் இயற்கையான விஷயங்களாக இல்லாமல், தேவன் தம்மை விலக்கிக்கொண்டிருப்பதற்கான அடையாளங்களாகவே விளங்குகின்றன. தேவனின் வார்த்தையை இகழ்ந்தபோது ஏற்படும் விளைவுகள், இந்த உலகிலேயே தொடங்குகின்றன.

இந்த நிலையில் இருந்தபடியே ஒருவர் இறந்துவிடுவாரானால், அது தான் உண்மையான ஆபத்து. ஏனெனில் வேதம் தெளிவாகக் கூறுகிறது, மனந்திரும்பாதவர்கள் பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள். இயேசுவின் வாயிலிருந்து

நேரடியாக நாம் கேட்கிறோம்: *நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால், எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப்போவீர்கள் (லூக். 13:3).* இங்கே கெட்டுப்போவீர்கள் என்பது ஒரு வீழ்ச்சி அல்ல. அது ஒரு நித்திய நாசம். நரகம் என்பது வெறும் ஒரு கற்பனை அல்ல; அது வேதத்தின் பல இடங்களில் கூறப்படும் ஒரு உண்மைத் தண்டனை நிலை. இயேசு அதை எச்சரிக்கையாகவும், தயக்கமில்லாமல் பேசினார். அவர் கூறுகிறார், *உன் கை உனக்கு இடறல் உண்டாக்கினால், அதைத் தறித்துப் போடு, நீ இரண்டு கையுடையவனாய் அவியாத அக்கினியுள்ள நரகத்திலே போவதைப்பார்க்கிலும், ஊனனாய் ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பது உனக்கு நலமாயிருக்கும். அங்கே அவர்கள் புழு சாவாமலும் அக்கினி அவியாமலுமிருக்கும். உன் கால் உனக்கு இடறல் உண்டாக்கினால் அதைத் தறித்துப்போடு, நீ இரண்டு காலுடையவனாய் அவியாத அக்கினியுள்ள நரகத்திலே தள்ளப்படுவதைப் பார்க்கிலும், சப்பாணியாய் ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பது உனக்கு நலமாயிருக்கும். அங்கே அவர்கள் புழு சாவாமலும் அக்கினி அவியாமலுமிருக்கும். உன் கண் உனக்கு இடறல் உண்டாக்கினால், அதைப் பிடுங்கிப்போடு: நீ இரண்டு கண்ணுடையவனாய் நரக அக்கினியிலே தள்ளப்படுவதைப்பார்க்கிலும், ஒற்றைக் கண்ணனாய் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது உனக்கு நலமாயிருக்கும்.. (மாற்கு 9:43 47).* இன்னும் அவர் சொன்ன மற்றொரு முக்கியமான வார்த்தை:

நீங்கள் மனந்திரும்பிப் பிள்ளைகளைப் போல் ஆகாவிட்டால், பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டீர்கள் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் (மத். 18:3). இது அவருடைய அன்பில்லாத வார்த்தைகள் அல்ல. அவருடைய கருணையின் உச்சமாகும்.

நரகத்தின் உண்மை வேதத்தில் தெளிவாக இருக்கிறது. அது இருள் நிறைந்த இடம். புலம்பல், பற்களைக் கடித்தல், கொந்தளித்த நெருப்பு ஆகியவை அனைத்தும் இயேசு சொன்ன விவரங்கள். வெளிப்படுத்தல் 21:8 இல் நாம் வாசிக்கிறோம்: பயப்படுகிறவர்களும், அவிசுவாசிகளும், அருவருப்பானவர்களும், கொலைபாதகரும், விபசாரக்காரரும், சூனியக்காரரும், விக்கிரகாராதனைக்காரரும், பொய்யர் அனைவரும் இரண்டாம் மரணமாகிய அக்கினியும் கந்தகமும் எரிகிற கடலிலே பங்கடைவார்கள் என்பதாக. மனிதன் இந்த உலகில் தற்காலிகமான தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்கலாம்; ஆனால் அந்த நித்திய தண்டனையிலிருந்து தப்பித்து கொள்ள ஒரே வழி இப்போதே மனந்திரும்புதல்.

வேதம் நமக்குக் காண்பிக்கும் பல சம்பவங்களும், மனந்திரும்பாத வாழ்க்கையின் விளைவுகளை வெகுவாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

நோவா காலத்து மக்கள் எச்சரிக்கப்பட்டபோதும், அவர்கள் திரும்பவில்லை. தேவன் பல ஆண்டுகள் பொறுத்திருந்தும், அவர்களின் மனம் கடினமாகவே இருந்தது. முடிவில், அவர்களை கரையில்லாத வெள்ளத்தில் அழித்தார். சோதோம் மற்றும் கொமோராவின் மக்கள், பாவத்தில் உறைந்திருந்தார்கள். தேவன் அவர்களுக்கும் வாய்ப்பு கொடுத்தார். ஆனால் அவர்கள் திரும்பவில்லை. அவர்களது நகரங்கள் நெருப்பால் அழிக்கப்பட்டன. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் பாலைவனத்தில் பல்லாயிரம் நாள் நடந்தபின்பும், தேவனுக்கு கீழ்ப்படிய மறுத்தனர். அவர்கள் கனானை அடையவில்லை. தேவன் கூறியபடி அவர்களால் கானானை சுதந்தரிக்க முடியவில்லை.

இவை அனைத்தும் மனந்திரும்பாமையின் முடிவுகள் பற்றிய வேதத்தின் சாட்சிகள். அவை கேள்வி செய்யும் விதத்தில் இல்லாமல், தீர்க்கமான எச்சரிக்கைகளாகவே இருக்கின்றன. தேவன் ஒருபோதும் மனந்திரும்பாதவரை வலியுறுத்திப் பொறுத்திருக்கமாட்டார். அவர் கருணையுள்ளவர்; ஆனால் அதே நேரத்தில் நீதியும் நிறைந்தவராக இருக்கிறார். அவரது பொறுமையை நாம் குறைவாக மதித்தால், நாம் அவருடைய நீதிக்குள்ளாக வேண்டும்.

மனந்திரும்பாத வாழ்க்கையின் பயங்கர விளைவுகள் இவ்வளவிலேயே நிறைவாகிவிடுவதில்லை. அதற்கு மேலாக, அதைத் தொடர்ந்து, ஒருவருடைய உள்ளம் கடினமாகி, அவர் தேவனுடைய அழைப்புகளை கேட்காத நிலைக்குள் செல்லலாம். மனமாற முடியாத நிலையில் அவரின் உள்ளம் சிக்கிக்கொள்ளலாம். இது தான் பாவத்தின் முடிவாக ஏற்படும் மனந்திரும்ப முடியாத மன நிலையாகும். பாவம் சிறிது சிறிதாக செயலில் இருந்து பழக்கமாகி, பழக்கமாக இருந்து வாழ்க்கையின் இயல்பாக மாறும்போது, ஒரு மனிதன் தேவனின் உண்மை அழைப்புகளை கேட்க இயலாமல் போய்விடுகிறான். அவன் தேவனின் வார்த்தையை கேட்கலாம். ஆனால் அது அவனைத் தாக்காது. மனசாட்சி குரல் கொடுக்காது. பாவம் சுவையாகத் தோன்றும். நரகமும் ஒரு கற்பனையாகவே தெரியும். இது தான் மனந்திரும்பாத வாழ்க்கையின் ஆழமான கவலைக்கேற்ற நிலை.

அதனால் தான் வேதம் எச்சரிக்கிறது: *கிறிஸ்துவினுடைய ஈவின் அளவுக்குத்தக்கதாக நம்மில் அவனவனுக்குக் கிருபை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (எபே. 4:7).* இன்றே மனந்திரும்புங்கள். நாளைய நாள் உண்டா என்பது யாருக்கும் உறுதி இல்லை. ஆயுள் என்பது ஓர் நிழல். ஒரு மனிதன் இன்று உயிரோடு இருக்கிறான். நாளை ஓர் நிகழ்வால், இறக்கலாம்.

மனந்திரும்புவதற்கான அழைப்பு என்பது ஒரு அவசர அழைப்பு. அது ஒரு அனுபவம் மட்டும் அல்ல. அது ஒரு தீர்மானமான திருப்புமுனை.

நியாயத்தீர்ப்பின் அடையாளங்கள் (யூதா 1:7; வெளிப்படுத்துதல் 14:10) பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்திலேயே தேவன் பாவத்தின் மேல் தன்னுடைய கோபத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதற்கான ஆதாரங்களையும், நித்திய தண்டனையின் தன்மையையும் அப்போஸ்தலர்கள் உறுதிப்படுத்துகிறார்கள்.

அப்படியே சோதோம் கொமோரா பட்டணத்தார்களும், அவைகளைச் சூழ்ந்த பட்டணத்தார்களும், அவர்களைப்பே?ல் விபசாரம்பண்ணி, அந்நிய மாம்சத்தைத் தொடர்ந்து நித்திய ஆக்கினியின் ஆக்கினையை அடைந்து, திருஷ்டாந்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். யூதா 1:7:

சோதோம் மற்றும் கொமோரா பட்டணங்கள் நெருப்பினால் அழிக்கப்பட்டன. யூதா இங்கே, அந்த அழிவை ஒரு திருஷ்டாந்தம் என்கிறார். அந்தப் பட்டணங்கள் அனுபவித்த தற்காலிகமான அக்கினியின் அழிவு, மனந்திரும்பாதவர்கள் எதிர்கொள்ளப் போகும் நித்திய அக்கினியின் தண்டனைக்கு ஓர் அடையாளம். இது தேவனுடைய

நீதியின் முடிவை மாற்ற முடியாது என்பதை நிரூபிக்கிறது.

அவன் தேவனுடைய கோபாக்கினையாகிய பாத்திரத்திலே கலப்பில்லாமல் வார்க்கப்பட்ட அவருடைய உக்கிரமாகிய மதுவைக் குடித்து, பரிசுத்த தூதர்களுக்குமுன்பாகவும், ஆட்டுக்குட்டியானவருக்குமுன்பாகவும் அக்கினியினாலும் கந்தகத்தினாலும் வாதிக்கப்படுவான். (வெளிப்படுத்துதல் 14:10)

தேவனைத் தெரிந்து கொள்ள மறுத்து, உலகத்தின் பொய்மைக்குப் பின் செல்பவர்களுக்கு அக்கினியினாலும் கந்தகத்தினாலும் பரிசுத்த தூதர்களுக்கும், ஆட்டுக்குட்டியானவராகிய இயேசுவுக்கும் முன்பாக இந்த தண்டனை நிறைவேற்றப்படும். இது தேவனுடைய நீதியை வெளிப்படுத்தும்.

மனந்திரும்பாதவர்கள் நியாயத்தீர்ப்பை சந்திப்பார்கள்:

மனந்திரும்பாத நிலையிலேயே ஒரு மனிதன் இறந்து போவானானால் அவன் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை சந்திக்க வேண்டியது வரும். *மத்தேயு 25:31 32 தெளிவாகக் கூறுகிறது, அன்றியும் மனுஷகுமாரன் தமது மகிமைபொருந்தினவராய்ச் சகல பரிசுத்த தூதரோடுங்கூட வரும்போது தமது மகிமையுள்ள*

சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருப்பார். அப்பொழுது சகல ஜனங்களும் அவருக்கு முன்பாகச் சேர்க்கப்படுவார்கள். மேய்ப்பனானவன் செம்மறியாடுகளையும் வெள்ளாடுகளையும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கிறதுபோல அவர்களை அவர் பிரித்து....

மனுஷகுமாரன் தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது எல்லா ஜனங்களும் அவர் முன்பாகச் சேர்க்கப்படுவார்கள். அவர் மனம்திரும்பியவர்களையும் மனம்திரும்பாதவர்களையும் வலதுபக்கத்திலும் இடதுபக்கத்திலும் நிறுத்தி நியாயந்தீர்ப்பார். அங்கே மனந்திரும்பாதவர்கள் நித்தியமான தண்டனையையும் மனந்திரும்பியவர்கள் நித்திய ஜீவனையும் அடைவார்கள்.

இதன் முடிவில் நாம் நம்மைப் பற்றி சோதிக்க வேண்டும். நான் மனந்திரும்பினேனா? நான் எந்த பாவங்களில் இன்னும் உறைந்திருக்கிறேன்? நான் தேவனின் அழைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்கிறேனா, நிராகரிக்கிறேனா? என்ற கேள்விகள், அவர் உள்ளத்தில் பதிய வேண்டும். இதன் மூலம், ஒருவன் உண்மையாய் தேவனை நோக்கி திரும்புகிறான் என்றால், அந்த திருப்புமுனைதான் அவருக்கு நித்திய வாழ்வைத் தரும்.

9

மனந்திரும்பியவனுக்கு பரிசுத்த வாழ்வு கட்டாயம் ஏன்?

மனிதன் மனந்திரும்புகிறபோது, அது ஒரு தனிமையான அனுபவமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் உண்மையில், அது ஒரு புதிய வாழ்க்கையின் துவக்கமே. மனந்திரும்புதல் என்பது பாவத்திலிருந்து திரும்பி, தேவனை நோக்கிச் செல்லும் வழி. ஆனால் அந்த வழி எங்கு அழைத்துச் செல்கிறது என்பதை நாம் இப்போது புரிந்துகொள்ள வேண்டிய நேரம் இது. அந்த வழி, பரிசுத்தம் என்ற உயரிய கட்டத்தை நோக்கிச் செல்லும். மனந்திரும்பியவனுக்கு தேவன் கொடுக்கும் முதல் அழைப்பு நீ பரிசுத்தனாய் இரு என்பதே.

பரிசுத்தம் என்பது ஒரு தேர்வல்ல. அது ஒரு கட்டாயம். அது ஒரு வாக்குறுதியின் பலனல்ல; அது ஒரு பாசத்தின் அடையாளம். வேதத்தில் நாம் காணும் சாட்சிகள் அனைத்தும், தேவனுடைய மக்கள் அவர் முன் உளமான பரிசுத்த வாழ்க்கை நடத்தவேண்டியதைக் காட்டுகின்றன. தேவன் ஒருவரை தம்முடைய மகனாக

ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அவர் அவனை தம்முடைய சித்தத்துக்கேற்ப வளர்க்க விரும்புகிறார். தேவனின் சித்தம் பரிசுத்தம் தான். மனந்திரும்பியவனின் வாழ்க்கை, அங்கிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் ஆனால் அங்கேயே நிற்கக்கூடாது. அது பரிசுத்த வாழ்வாக வளர்ந்து கொண்டே இருக்கவேண்டும்.

நான் பரிசுத்தர், ஆகையால் நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள் என்று எழுதியிருக்கிறதே என்பது தேவனுடைய நேரடி கட்டளையாகவே (1 பேதுரு 1:16) எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனை தவிர்க்க முடியாது. தேவன் தம்மை யாருடைய வாழ்விலும் பகிர விரும்புகிறார் என்றால், அந்த வாழ்வில் பரிசுத்தம் இருக்க வேண்டும். பாவத்தை விட்டுவிட்டோம் என்றால், அதை மாற்றும் பரிசுத்த வழியில் நாம் நடக்கத் தொடங்கவேண்டும். இல்லையெனில், நாம் திரும்பிய பாதையை மீண்டும் நம்மால் எளிதில் திரும்பிச் செல்ல முடியும். ஒரு மனந்திரும்பியவனுக்கு, பரிசுத்த வாழ்வு என்பது ஒரு மாறாத அடையாளமாக இருக்க வேண்டும்.

பரிசுத்தம் என்பது வெறும் புறத்தில் காட்டும் ஒரு நடத்தை அல்ல. அது உள்ளத்தில் இருந்து தோன்றும் ஒரு ஆவிக்குரிய இயல்பு. மனந்திரும்பியவன் உண்மையில் பரிசுத்த வாழ்க்கையை நாடுகிறானா என்பதை அறிய

விரும்பினால், நாம் அவன் சிந்தனையை, வார்த்தையை, நேரத்தை எப்படி செலவிடுகிறான் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அவர் பாவத்தை விட்டுவிட்டாரா? சரி. ஆனால் அவன் பரிசுத்தத்தை நாடுகிறானா? பரிசுத்தத்தைக் கொஞ்சம் விரும்புவதல்ல; அது மேலான ஆசையாக இருக்கிறதா? தேவனிடம் அதிகமாக நேரம் செலவிடுகிறானா? அவரது மனதில் உண்மை, கருணை, பொறுமை, கர்த்தருக்குள் அன்பு, மக்கள் மீது இரக்கம் போன்ற இயல்புகள் வளர்கிறதா? இவையெல்லாம் உண்மையான பரிசுத்தத்திற்கான வெளிப்பாடுகள்.

வேதம் இந்த உண்மையை பல இடங்களில் வலியுறுத்துகிறது. எபிரெயர் 12:14 இல், *யாவரோடும் சமாதானமாயிருக்கவும், பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயிருக்கவும் நாடுங்கள். பரிசுத்தமில்லாமல் ஒருவனும் கர்த்தரைத் தரிசிப்பதில்லையே* என்று தெளிவாகக் கூறப்படுகிறது. இதை விட உறுதியான எச்சரிக்கை வேதத்தில் இல்லை. பரிசுத்தம் இல்லாமல் ஒருவர் தேவனை காணவே முடியாது. அது ஜெபத்தால் மட்டும் கிடைக்கும் அனுபவமல்ல. அது ஒரு பயணம். ஒருவன் தனது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் தேவனுக்கேற்ப தன்னை மாற்றிக்கொண்டு செல்லும் மனநிலையாகவே பரிசுத்தம் விளங்குகிறது.

மனந்திரும்பியவனின் வாழ்க்கையில் பரிசுத்தம் கட்டாயமாக வெளிப்பட வேண்டியது இன்னொரு காரணம். அவன் இப்போது தேவனுடைய மக்கள் கூட்டத்தில் சேர்ந்தவன். பரிசுத்தம் இல்லாமல் அவன் அந்த கூட்டத்தில் இடம் பெற முடியாது. தேவனுடைய மக்கள் குழுவில் ஒருவராக இருப்பது என்பது, தேவனுடைய ஆவியால் நடத்தப்படுகிற ஒரு பரிசுத்த வாழ்க்கைக்கு அழைக்கப்படுகிறதையே குறிக்கிறது. இஸ்ரவேலர்களின் வாழ்க்கையில் நாம் இதைக் காணலாம். தேவன் அவர்களை எகிப்திலிருந்து மீட்ட பிறகு, அவர்களை *நீங்கள் எனக்கு ஆசாரிய ராஜ்யமும் பரிசுத்த ஜாதியாயும் இருப்பீர்கள் என்று நீ இஸ்ரவேல் புத்திரரோடே சொல்லவேண்டிய வார்த்தைகள் என்றார். (யாத்தி. 19:6).* ஆனால் அதற்கேற்ப அவர்கள் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும். அவர்கள் தேவனின் வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படியவில்லை என்பதால்தான், அந்த தலைமுறை முழுவதும் பாலைவனத்திலேயே அழிந்து போனது.

மனந்திரும்பியவனுக்கு பரிசுத்தம் கட்டாயமானது, ஏனெனில் அது தேவனுக்கு ஒப்புரவான வாழ்க்கையை கொண்டுவரும் ஒரே வழியாகும். தேவனோடு நெருக்கமாக வாழும் ஆசை உண்டானாலே, பாவத்தின் விலகலும் பரிசுத்தத்தின் வளர்ச்சியும் ஏற்பட வேண்டும். தேவன் ஒரு அன்பான

தந்தையாக இருந்தாலும், அவருடைய சத்தம், வழிகாட்டடல், சத்தியத்தின் வெளிச்சம் இவை அனைத்தும் பரிசுத்த வாழ்க்கையின் வெளிச்சத்தில்தான் உணரப்படுகின்றன. பாவத்துடன் வாழ்க்கை தொடரும் போது, ஒரு மனதிரும்பியவனின் உள்ளத்தில் மங்கலான ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலை, ஜெபத்தில் பதில்கள் இல்லாமை, வேத வாசிப்பின் உற்சாகக் குறைவு, ஆன்மீகச் சோர்வு போன்ற வெளிப்பாடுகளாகத் தெரிகிறது. இதற்கான ஒரே தீர்வு பரிசுத்த வாழ்க்கையை நாடுவதில் தீர்மானமாய் நிலைத்திருத்தல்.

பரிசுத்தம் என்பது ஒரு தனிமனித ஆத்மீக முயற்சியல்ல. அது தேவனுடைய ஆவியின் செயல். மனந்திரும்பியவனுக்கு பரிசுத்த வாழ்வு கட்டாயம் ஏனெனில், அவர் பாவத்தில் இருந்து வெளியில் வந்திருக்கிறான், ஆனால் அந்த வெளியில் அவன் தனியாக இருப்பது ஆபத்தானது. பரிசுத்தம் என்பது தேவனோடு இணைவதின் பயணமாகும். அந்த பயணத்தில் தேவன் தமது ஆவியால் நம்மை உள்ளம் மாறும் வரை சுத்திகரிக்கிறார். நாம் தேவனுடைய வார்த்தையை வாசிக்கிறோம், ஜெபிக்கிறோம், அவர் உடனிருக்கிறதை உணர்கிறோம் இவை அனைத்தும் பரிசுத்த வாழ்க்கையின் பயணத்தையே உறுதி செய்கின்றன. இவை இல்லாமல் மனந்திரும்புதல்

வெறும் கடந்தகால அனுபவமாகவே போய்விடும். இதை அப்போஸ்தலர் பவுல் பல இடங்களில் *"மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் தேவனுடைய சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள்."* என்று எழுப்புகிறார் (எபேசி 4:24). புதிய மனிதன் என்பது ஒருவருக்குள் தேவன் உருவாக்குகிற புதிய பரிசுத்த இயல்பாகும். அந்த புதிய இயல்பே அவரை பழைய சிந்தனைகளிலிருந்து மாறச் செய்கிறது. அதனால் தான், ரோமர் 6:22 இல் பவுல் எழுகிறார்: *இப்பொழுது நீங்கள் பாவத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டு, தேவனுக்கு அடிமைகளானதினால், பரிசுத்தமாகுதல் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் பலன், முடிவோ நித்தியஜீவன்..* இந்த வசனத்தில் நாம் காணும் மூன்று கருத்துக்கள் விடுதலை, பரிசுத்தம், நித்தியஜீவன். இதிலிருந்து பரிசுத்தத்தை எடுத்துவிட்டால், நித்திய ஜீவனுக்கும் வழி இல்லை என்பதை தெளிவாகவே காணலாம்.

மனந்திரும்பியவனுக்கு பரிசுத்த வாழ்க்கை கட்டாயம் ஏனெனில், உலகம் அவனை நோக்கி பார்க்கிறது. பரிசுத்த வாழ்வின் வெளிப்பாடுகள், இந்த உலகிற்கு தேவனின் ஒளியாய் இருக்கின்றன. இயேசு சொன்னார்: *இவ்விதமாய், மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கடவது. (மத்தேயு 5:16).*

நம் வாழ்க்கை, நம் வார்த்தைகள், நம் நடத்தை, மற்றவர்களிடம் நாம் காட்டும் அன்பும், பொறுமையும், நியாயமும் இவை எல்லாம் தேவனுடைய பரிசுத்தத்தையே பிரதிபலிக்க வேண்டும். மனந்திரும்பியவனின் வாழ்க்கை இதுபோல இல்லாவிட்டால், அவரது சாட்சிக்கே நிழல் ஏற்படும்.

பரிசுத்தம் என்பது வற்புறுத்தும் கட்டுப்பாடல்ல; அது நமக்குள்ளே வளர்ந்து செல்லும் தேவனின் பண்பான இயல்பு. அதைப் பற்றி யோவான் கூறும்போது, அவர் கூறுகிறார்: *அவர்மேல் இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறவனெவனும், அவர் சுத்தமுள்ளவராயிருக்கிறதுபோல தன்னையும் சுத்திகரித்துக்கொள்ளுகிறான் (1 யோவான் 3:3).* இந்த வசனம் பரிசுத்தத்தை கடுமையான கட்டளையாக அல்ல, ஒரு பாசமிக்க உந்துதலாகக் காட்டுகிறது. நாம் அவரைப் பார்க்கிற நாளுக்காக நம்மை பரிசுத்தமாக வைத்துக்கொள்கிறோம் இதுதான் உண்மையான மனந்திரும்பியவனின் உள்ளம்.

இவ்வாறு பார்த்தபோது, மனந்திரும்பியவன் பரிசுத்தம் இன்றி வாழ்வது என்பது, அந்த மனந்திரும்புதலின் முழுமையை தடுக்கிற ஒரு நிலைமையாகவே இருக்கிறது. தேவன் தம்முடைய மக்களை பரிசுத்த வாழ்விற்கே அழைக்கிறார். அவர்

சொல்லுகிறார்: நான் உங்களை உண்மையுள்ளவர்களாக வைத்தேன்; நீங்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக வாழ வேண்டும். இத்தகைய வாழ்வு, தேவனுடைய கிருபையில் வளர்ச்சியடையும் ஒரு நித்திய பயணமாகவே இருக்கவேண்டும்.

10

மனந்திரும்பியவனின் வாழ்வும் பரிசுத்தமும்

பரிசுத்தம் என்பது ஒரு தனி நபரின் விருப்பப்படி வளர்க்கக்கூடிய பயணம் அல்ல. அது ஒரு தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஏற்ப நிகழவேண்டிய, சர்வாங்கமாயும், முழுமையாகவும் வளரவேண்டிய புனித வழியாகும். ஒருவருடைய மனந்திரும்புதல் என்பது, அவருடைய சிந்தனை, வார்த்தை, நடத்தை, அன்பு, நேரம், தொடர்புகள், பணம், பழக்கவழக்கங்கள் உள்ளிட்ட ஒவ்வொரு பாகத்திலும் தேவனுக்கேற்ப மாறத்தொடங்கும் கட்டத்தை குறிக்கிறது. இது ஒரு பகுதியில் மட்டும் பரிசுத்தமாகவும், மற்ற பகுதியில் சலிப்பாகவும் வாழக்கூடியது அல்ல. தேவன் பரிசுத்தமானவர்; அவரை நாடுகிறவர்கள் பரிசுத்தத்தின் முழுமை நோக்கி வளரவேண்டும்.

ஒருவன் உண்மையாய் மனந்திரும்பியவனாக இருக்கிறான் என்றால், அவர் தனது வாழ்க்கையின் எல்லா பகுதிகளிலும் தேவனுடைய ஒளியை அனுமதிக்க வேண்டும். பரிசுத்தம் என்பது ஒரு முழுமையான ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வாழ்க்கை, தேவனின் வார்த்தையின் ஒளிக்குள் தன்னை உட்படுத்தும் நிலை. இது வெறும் பாவங்களைத்

தவிர்ப்பது மட்டுமல்ல தேவனுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கிற வாழ்க்கையை நோக்கி நடப்பது. அந்த ஒளிக்கு இடமளிக்காமல் ஒளித்து வைத்துக் கொள்ளப்படும் இருளின் பாகங்கள் எதுவும், உண்மையான பரிசுத்த வளர்ச்சிக்கு இடமளிக்காது.

பாரபட்சமின்றி பரிசுத்தம் வளர வேண்டும் என்பதற்குப் பின்னால் ஒரு ஆழமான வேத தத்துவம் இருக்கிறது. அது என்னவென்றால், தேவன் மனுஷரைக் குறித்து பாரபட்சமில்லாமல் நடக்கிறார். அவருடைய பார்வையில், சிறிய பாவமும், பெரிய பாவமும் பாவம்தான். சில பாவங்களைத் தவிர்த்து, மற்றவற்றை சகிக்கத்தக்கவையாகக் கருதும் மனநிலை, தேவனுக்குச் சம்மதமல்ல. பலர் தங்கள் வாழ்க்கையில் சில பாவங்களை விட்டுவிட்டு, சிலவற்றில் ஒட்டிக்கொள்கிறார்கள். சிலர் வெளியே பரிசுத்தம் காட்டுவார்கள், ஆனால் உள்ளத்தில் ஆழமான சுயநியாயம், அகந்தை, விரோதம், ஈர்க்கப்படும் ஆசைகள் ஆகியவற்றோடு வாழ்வார்கள். இது தான் பாரபட்சமிக்க பரிசுத்தம். தேவன் இவை அனைத்தையும் நோக்குகிறார். வேதம் இதைப் பற்றி எச்சரிக்கிறது: *நான் பரிசுத்தர், ஆகையால் நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள் என்று எழுதியிருக்கிறதே. (1 பேதுரு 1:16).* இது ஒரு முழுமையான அழைப்பு. தேவனுடைய இயல்பு பரிசுத்தம். அவர் உங்களுடன் வாழ விரும்புகிறார் என்றால், அவருக்கேற்ப நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு மூலையும்

தூய்மையாக்கவேண்டும். உங்களுடைய வார்த்தை, சிந்தனை, உரையாடல், விழிப்பு, நேரம், பணம், உறவுகள் இவை அனைத்தும் தேவனுடைய பரிசுத்தத்தை பிரதிபலிக்க வேண்டியவை. எந்த ஒரு பகுதியையும் விட்டுவைக்க முடியாது. பாரபட்சமின்றி பரிசுத்தம் என்பது, ஒரு ஆவிக்குரிய ஒழுங்கு மாத்திரம் அல்ல. அது ஒரு ஆவியின் நடத்தையில் தினந்தோறும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் அனுபவம். இது பவுல் கூறும் ஆவியில் நொறுங்குண்டு என்ற வார்த்தையின் ஆழம். உங்களை கட்டுப்படுத்தும் எண்ணங்களை சுத்தப்படுத்துங்கள். ஒரு பகுதி சுத்தமாயிருந்தாலும், மற்ற பகுதி அழுக்காக இருந்தால், முழு வாழ்வும் சீர்குலைந்தே போய்விடும். ஒரு கிண்ணத்தில் சிறு துளி விஷம் இருந்தால், முழுக்க பாதிக்கப்படும்; அதுபோல் தேவனின் வாசஸ்தலமாய் உருவாக்கப்படுகிற உங்கள் வாழ்க்கையும், ஒரு பாவத்தால் முழுவதும் புண்பட முடியும்.

இந்த பரிசுத்த வளர்ச்சி எப்படி நிகழும்? தேவனின் வார்த்தைதான் அதற்கான முதன்மையான கருவி. வார்த்தையின் வெளிச்சத்தில் தான் நாம் நம்மை காண முடிகிறது. தாவீது சொல்கிறார்: *உம்முடைய வசனம் என் கால்களுக்குத் தீபமும், என் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது. (சங். 119:105).* இந்த வார்த்தை, நம்மை சோதிக்கிறது, தேற்றுகிறது, திருத்துகிறது, தூண்டுகிறது. ஒரு மனந்திரும்பியவனின் வாழ்க்கையில் தினந்தோறும் வேத வாசிப்பு இருக்காமல் போனால்,

பரிசுத்த வளர்ச்சி குன்றிவிடும். வார்த்தையில் இருந்து உணர்ச்சி வரும்; உணர்ச்சியில் இருந்து ஒழுக்கம் வரும்; ஒழுக்கத்தில் இருந்து பரிசுத்தம் தோன்றும்.

இதே போல, ஜெபம் ஒரு பரிசுத்த வாழ்க்கையின் இருதயத் துடிப்பாக இருக்கவேண்டும். தேவனோடு உள்ள உறவை பராமரிக்காதவன், பாவத்தோடு உறவு வைக்கத் தொடங்குகிறான். ஜெபம் இல்லாத வாழ்க்கை, பரிசுத்தமில்லாத வாழ்க்கையை வளர்க்கும். உண்மையான ஜெபத்தில் நாம் உள்ளத்தை திறக்கிறோம். நம் சூழ்நிலைகளை சொல்லும் நேரம் மட்டுமல்ல ஜெபம்; நம்மை சோதிக்க அனுமதிக்கும் பரிசுத்த நேரம். ***தேவனே, என்னை ஆராய்ந்து, என் இருதயத்தை அறிந்துகொள்ளும், என்னைச் சோதித்து, என் சிந்தனைகளை அறிந்துகொள்ளும்.*** *(சங். 139:23)* என்ற மனநிலையுடன் நாம் ஜெபிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஜெபத்தில், தேவன் நம்மை சுத்திகரிக்கிறார். ஜெபம் ஒரு கண்ணாடியாகும்; அதில் நம் பாவமும், தேவனின் பரிசுத்தமும் தெளிவாக தெரியும்.

ஒருவன் தனிப்பட்ட பரிசுத்த வாழ்க்கையில் வளர வேண்டுமென்றால், அவன் தேவபயத்துடன் வாழ வேண்டும். தேவபயம் என்பது நம்மை நீதியின் பாதையில் நடத்தும் புனிதமான அச்சம். அது தேவனை விரட்டிவிடும் பயமல்ல; அவரை மகிழ்விப்பதற்கான தீவிரமான எச்சரிக்கையுடன் கூடிய உள்ளார்ந்த பாசம்.

கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் ஜீவனுக்கேதுவானது, அதை அடைந்தவன் திருப்தியடைந்து நிலைத்திருப்பான்: தீமை அவனை அணுகாது (நீதிமொழிகள் 19:23). இந்த தேவபயமே, பாவத்தின் வாயில்களைத் தவிர்க்கும் மனநிலையை உருவாக்குகிறது. ஒருவன் யாரும் பார்க்காத இடத்திலும், யாரும் கேட்காத நேரத்திலும் தேவனுக்கு பயந்து வாழ்கிறானா என்பதே பரிசுத்தத்தின் உண்மை அளவுகோலாகும்.

பரிசுத்தம் வளர வேண்டுமென்றால், ஒருவன் தனக்குள் பாவம் இருக்கவிடக் கூடாது. மனந்திரும்பியவனின் உள்ளத்தில் ஒரு பாவத்துக்கு இடம் இருக்க முடியாது. அதற்காக சிறிதளவான இடத்தைச் செய்தாலும், அந்த இடம் பெருகி, வாழ்வின் ஆக்கத்தையே சிதைக்கலாம். தேவன் எப்போதும் முழு ஒப்புரவை எதிர்பார்க்கிறார். அவருடன் முழுமையான ஒப்புரவில்லாமல், எத்தனை ஜெபம் செய்தாலும், பரிசுத்த வாழ்க்கை வளராது. அந்த ஒப்புரவுக்குள் நாம் உட்படும்போது தான், அவர் நம்மை ஓர் புதிய வாழ்க்கையின் பயணத்துக்கு அழைக்கிறார்.

இந்த பரிசுத்த வளர்ச்சியில் சாத்தானின் திட்டங்கள் மிக தீவிரமாக செயல்படுகின்றன. அவன் நம்மை பரிசுத்தத்தில் வளரவேண்டாம் என்பதற்காக, இரண்டு விஷயங்களைச் செய்கிறான்: ஒன்று நம்மை ஏற்கனவே நாம் பரிசுத்தவனாகவே இருக்கிறோம் என நம்பச் செய்கிறான். இரண்டு நம்மால் வளர முடியாது

எனும் மனமுடைப்பு ஏற்படுத்துகிறான். ஆனால் இந்த இரண்டு கருத்துகளும் வேதத்துக்கு எதிரானவை. *சமாதானத்தின் தேவன் தாமே உங்களை முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்குவாராக. உங்கள் ஆவி ஆத்துமா சரீரம் முழுவதும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து வரும்போது குற்றமற்றதாயிருக்கும்படி காக்கப்படுவதாக. (1 தெசலோ. 5:23).* இது ஒரு தொடரும் வேலை. நம்மால் வளர முடியுமென்ற நம்பிக்கையுடன், அவரைச் சார்ந்து, வார்த்தையிலும் ஜெபத்திலும் உறுதியாக நம்மை கட்டுப்படுத்திக் கொண்டால், பாவம் நம்மை ஆட்சி செய்ய முடியாது.

முடிவில், மனந்திரும்பியவனுக்கு பாரபட்சமின்றி பரிசுத்த வாழ்வில் வளர வேண்டும் என்பதற்கு ஒரே காரணம் போதுமானது: அதென்னவெனில் தேவன் பரிசுத்தமானவராகையால் அவரை பார்க்க விரும்பும் யாவரும் பரிசுத்தமாயிருக்க வேண்டும். இது வேதத்தின் தீர்மானமான நியாயம். எனவே அவர் உங்களை முழுமையாகவே அவர் பிள்ளையாக வாழச் செய்வதற்காக மனந்திரும்ப அழைத்திருக்கிறார். பாரபட்சமின்றி பரிசுத்தம் என்பது ஒரு சாத்தியமான வாழ்வு. அது சிரமமுள்ள வாழ்க்கைதான்; ஆனால் அது கிருபையுள்ள வாழ்க்கை!

11

பாவமன்னிப்பும் நரகத்திலிருந்து விடுதலையும், புதிய வாழ்வும்

"உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது" இந்த வாசகத்தைப் பாவியோடு தேவன் பேசும் போது, அது வெறும் சொற்கள் அல்ல. அது ஒரு முழுமையான ஆன்மீக மாற்றத்தின் நிச்சயத்தையும், நரகத்திலிருந்து விடுதலையின் உறுதியையும், புதிய வாழ்வின் வாசலையும் வெளிப்படுத்துகிறது. பாவமன்னிப்பு என்பது கடந்த பிழைகளைத் துடைக்கும் ஒரு செயல்பாடு மட்டுமல்ல. அது ஒரு ஆத்துமாவை நரகத்தின் பாதையில் இருந்து திருப்பி, பரலோகத்திற்குரிய பாதையில் அழைத்துச் செல்லும் தேவ கிருபையின் வெளிப்பாடாகும்.

பாவம் ஒரு மனிதனை நரகத்திற்குச் செலுத்தும். வேதாகமம் தெளிவாக கூறுகிறது: *பாவத்தின் சம்பளம் மரணம், தேவனுடைய கிருபைவரமோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினால் உண்டான நித்தியஜீவன் (ரோமர் 6:23).* இந்த மரணம், ஒரு உடல் முடிவல்ல. தேவனிடமிருந்து பிரிவு, நரகம். இயேசு நரகத்திலே அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும்

என்பதாக மத்தேயு 13:42 ல் கூறுகிறார். இது ஒரு உண்மை. உணர்வுப்பூர்வமாய் அல்ல, நியாயப்பூர்வமாய் தீர்மானிக்கப்பட்ட சத்தியம். பாவம் உள்ளவர்களுக்கு அந்த இடமே இறுதிப் பயணம். ஆனால் தேவனுடைய அன்பு நம்மை அங்குச் செல்ல விட விரும்பவில்லை.

அதற்காகத்தான், பாவமன்னிப்பு என்ற பாதை திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாவத்தை அறிக்கையிடும் ஒருவருக்கு தேவன் கூறுகிறார்: நீ நரகத்திற்கு இல்லை; நீ இப்போது என் பிள்ளையாக இருக்கிறாய். இந்த மாற்றம் ஒரே நிமிடத்தில் ஏற்படும். பாவம் மன்னிக்கப்படும் நேரத்தில் நரகத்தின் புஸ்தகம் விலக்கப்படுகிறது, பரலோகத்தின் புஸ்தகத்தில் அந்த ஆத்துமாவின் பெயர் எழுதப்படுகிறது *இதோ, சர்ப்பங்களையும் தேள்களையும் மிதிக்கவும், சத்துருவினுடைய சகல வல்லமையையும் மேற்கொள்ளவும் உங்களுக்கு அதிகாரங் கொடுக்கிறேன்; ஒன்றும் உங்களைச் சேதப்படுத்தமாட்டாது. (லூக்கா 10:20).*

இயேசு சொன்னார்: நீங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டால், நான் உங்களை மன்னிப்பேன் என்பதாக. பாவமன்னிப்பின் விளைவு, ஒரு புது சிருஷ்டியாக மாறுதல். *இப்படியிருக்க, ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் புதுச் சிருஷ்டியாயிருக்கிறான். பழையவைகள் ஒழிந்துபே?யின, எல்லாம் புதிதாயின.*

(2 கொரிந்தியர் 5:17). இதுவே புதிய வாழ்க்கையின் தொடக்கமாகும். பழையவைகள் பாவங்களும், சாபங்களும் அனைத்தும் போய், தேவனின் சுத்தமான வாழ்க்கை உண்டாகிறது.

பாவமன்னிப்பு கிடைக்கும்போது மனிதன் சுகாதாரத்திலும் வலிமையிலும் புதுப்பிக்கப்படுகிறான். சில சமயங்களில், பாவம் காரணமாக உடல்நலம் பாதிக்கப்படுகிறது: *நான் அடக்கிவைத்தமட்டும், நித்தம் என் கதறுதலினாலே என் எலும்புகள் உலர்ந்துபோயிற்று. இரவும் பகலும் என்மேல் உம்முடைய கை பாரமாயிருந்ததினால், என் சாரம் உஷ்ணகால வறட்சிபோல வறண்டுபோயிற்று (சங்கீதம் 32:3,4).* ஆனால் பாவம் மன்னிக்கப்படும்போது, தேவனுடைய சமாதானம் மனதில் நிலைபெறுகிறது. இப்படி உள்ளம் மாற்றப்படும் போது, உடலுக்கும் வலிமை ஏற்படுகிறது. *எசாயா 38:17 இல் எசேக்கியா ராஜா கூறுகிறான்: இதோ, சமாதானத்துக்குப் பதிலாக மகா கசப்பு வந்திருந்தது, தேவரீரோ என் ஆத்துமாவை நேசித்து அழிவின் குழிக்கு விலக்கினீர், என் பாவங்களையெல்லாம் உமது முதுகுக்குப் பின்னாக எறிந்துவிட்டீர்.* பாவமன்னிப்பு என்பது நோய்களையும் உள்வேதனையையும் தூக்கிவிடும் ஒரு சக்தி.

பாவம் குளிர்ச்சியான இருளைப் போல. அதில் மனம் உறைந்து போகிறது. ஆனால் பாவம் மன்னிக்கப்படும்போது,

1. இருளில் ஒரு புதிய ஒளி பிரகாசிக்கிறது.

நீங்களோ, உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், ராஜரீகமான அசாரியக்கூட்டமாயும், பரிசுத்த ஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள். (1 பேதுரு 2:9).

2. அது ஒரு புதுமையான பயணத்தின் ஆரம்பம்.

அந்த பயணத்தில் தேவனுடைய வார்த்தை ஒரு விளக்காகும் உம்முடைய வசனம் என் கால்களுக்குத் தீபமும், என் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது. (சங்கீதம் 119:105),

3. பரிசுத்த ஆவி ஒரு வழிகாட்டியாகும்.

சத்தியஆவியாகிய அவர் வரும்போது, சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார், அவர் தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல், தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ்சொல்லி, வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார். (யோவான் 16:13),

4. கிறிஸ்துவே பாதையின் நோக்கமாக இருக்கிறார். அதற்கு இயேசு: *நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன், என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான். (யோவான் 14:6).*

இந்த புதிய வாழ்க்கை ஒரு உறுதி பெற்ற ஆனந்தமிக்க வாழ்வு. பாவமன்னிப்பைப் பெற்ற ஆத்துமா,நான் யாருக்கு சொந்தமானவன்? என்ற கேள்விக்குத் தெளிவான பதில் சொல்வான் நான் கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமானவன்! *அந்தப்படி, திரும்பவும் பயப்படுகிறதற்கு நீங்கள் அடிமைத்தனத்தின் ஆவியைப் பெறாமல், அப்பா பிதாவே, என்று கூப்பிடப்பண்ணுகிற புத்திரசுவிகாரத்தின் ஆவியைப் பெற்றீர்கள். (ரோமர் 8:15).* இது தான் பாவமன்னிப்பின் உண்மையான புகழ்ச்சி.

முக்கியமாக, பாவமன்னிப்பு என்பது ஒருவர் தனிமையாக அனுபவிக்கக்கூடிய நித்திய உறுதியையும் தருகிறது. பாவம் நம்மை நரகத்துக்குள் இழுக்கும் போதிலும், பாவங்களை உண்மையோடு அறிக்கையிட்டு மனந்திரும்பும் ஒருவரை தேவன் உறுதியாக காப்பாற்றுகிறார். யோவான் 10:28 இல் இயேசு கூறுகிறார்: *நான் அவைகளுக்கு நித்தியஜீவனைக் கொடுக்கிறேன், அவைகள் ஒருக்காலும் கெட்டுப்போவதில்லை, ஒருவனும் அவைகளை என் கையிலிருந்து பறித்துக்கொள்வதுமில்லை..* இது தான் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தமான பாசவுரை. ஒரு

மனந்திரும்பிய பாவி நரகத்தில் அல்ல, நித்திய வாழ்வில் முடிவடைகிறான்.

அறிக்கையின் அழைப்பும் ஆனந்தத்துக்கான உறுதியும் மனிதன் இந்த உலகில் பெறக்கூடிய மிக உயர்ந்த ஆசீர்வதம் தேவனுடைய மன்னிப்பு ஆகும். அது பிறப்பால் வருவது இல்லை; செயலால் சம்பாதிக்க இயலாதது. அது கிருபையால் மட்டுமே பெற்றுக்கொள்ளும் பரிசாகும். பாவத்தை உணர்ந்து, அதனை ஒப்புக்கொண்டு, மனம்வருந்தும் உள்ளத்துடன் தேவனை நாடும் நெஞ்சத்திற்கு, அவர் அளிக்கக் கூடியது பாவமன்னிப்பு. அந்த மன்னிப்பு ஒரு ஆத்துமாவை நரகத்திலிருந்து எடுத்து, பரலோகத்திற்கான பாதையில் நடக்கச் செய்யும்.

தேவனுடைய சித்தத்தின் மகிமை, மனந்திரும்பும் வாழ்க்கையின் வெளிப்பாடுகள், இயேசுவின் பாவமன்னி, அதிகாரம் இவையெல்லாம் நம்மை ஒரே ஒரு எண்ணத்தின் பக்கம் அழைத்துக்கொண்டு வருகின்றது. அறிக்கையை தாழ்மையோடு மேற்கொள், மன்னிப்பை கிருபையோடு ஏற்று, புதிய வாழ்க்கையில் உண்மையோடு நட!

அறிக்கை என்பது ஒரு முடிவு அல்ல. அது ஒரு புது தொடக்கம். அது பாவத்தில் முடிந்து போன

வாழ்க்கையை, பரிசுத்தத்தில் தொடரும் வாழ்க்கையாக உருவாக்கும். ஒரு மனிதன் பாவத்தை மறைக்கும்போது, ஆத்துமாவை மங்கச்செய்கிறான். ஆனால் அதை ஒப்புக்கொள்கிறபோது, அந்த உள்ளம் தேவனுடைய ஒளியில் பிரகாசிக்கிறது. *அதுபோல, மனந்திரும்ப அவசியமில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது நீதிமான்களைக்குறித்துச் சந்தோஷம் உண்டாகிறதைப் பார்க்கிலும் மனந்திரும்புகிற ஒரேபாவியினிமித்தம் பரலோகத்தில் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாயிருக்கும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். (லூக்கா 15:7).* அந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய நிமிடம் இப்போது உங்களுக்காக இருக்கிறது.

நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு தீர்மானத்துக்கு வர வேண்டியது அவசியம்: நான் என் பாவங்களை உணர்ந்துவிட்டேனா? நான் அதனை உண்மையோடு கர்த்தரிடம் அறிக்கையிட்டேனா? நான் புது வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க தேவனிடம் சுத்தமடைந்துள்ளேனா? இல்லையெனில், இன்றே அந்த தீர்மானத்தை எடுங்கள். ஏனெனில், தேவன் உங்களுக்காக காத்திருக்கிறார். அவரது இரக்கமும் கிருபையும் நிறைந்த கரங்கள், உங்கள் அறிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக விரிந்திருக்கின்றன. அவரிடம் வந்து, உண்மையோடு பேசுங்கள். அவர் உங்கள் பாவங்களை மன்னிக்கிறார், உங்களை சுத்திகரிக்கிறார்,

உங்களைத் தம் பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்கிறார். இது தான் அறிவின் உச்சி; ஆன்மீக வாழ்வின் தொடக்கம்.

அறிக்கையின் அழைப்பும் ஆனந்தத்துக்கான உறுதியும்

மனிதன் இந்த உலகில் பெறக்கூடிய மிக உயர்ந்த ஆசீர்வாதம் தேவனுடைய மன்னிப்பு. அது பிறப்பால் வருவது இல்லை; செயலால் சம்பாதிக்க இயலாதது.

அது கிருபையால் மட்டுமே பெற்றுக்கொள்ளும் பரிசாகும். பாவத்தை உணர்ந்து, அதனை ஒப்புக்கொண்டு, மனம்வருந்தும் உள்ளத்துடன் தேவனை நாடும் நெஞ்சத்திற்கு, அவர் அளிக்கக் கூடியது பாவமன்னிப்பு. அந்த மன்னிப்பு ஒரு ஆத்துமாவை நரகத்தி◌ருந்து எடுத்து, பரலோகத்திற்கான பாதையில் நடக்கச் செய்யும்.

தேவனுடைய சித்தத்தின் மகிமை, மனந்திரும்பும் வாழ்க்கையின் வெளிப்பாடுகள், இயேசுவின் பாவமன்னிப்பு அதிகாரம் இவையெல்லாம் நம்மை ஒரே ஒரு எண்ணத்தின் பக்கம் அழைத்துக்கொண்டு வருகின்றான். அறிக்கையை தாழ்மையோடு மேற்கொள், மன்னிப்பை கிருபையோடு ஏற்று, புதிய வாழ்க்கையில் உண்மையோடு நட!

அறிக்கை என்பது ஒரு முடிவு அல்ல. அது ஒரு புது தொடக்கம். அது பாவத்தில் முடிந்து போன வாழ்க்கையை, பரிசுத்தத்தில் தொடரும் வாழ்க்கையாக உருவாக்கும். ஒரு மனிதன் பாவத்தை மறைக்கும்போது, ஆத்துமாவை மங்கச்செய்கிறான். ஆனால் அதை ஒப்புக்கொள்கிறபோது, அந்த உள்ளம் தேவனுடைய ஒளியில் பிரகாசிக்கிறது. அதுபே?ல, மனந்திரும்ப அவசியமில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது நீதிமான்களைக்குறித்துச் சந்தோஷம் உண்டாகிறதைப்பார்க்கிலும் மனந்திரும்புகிற ஒரேபாவியினிமித்தம் பரலோகத்தில் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாயிருக்கும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். (லூக்கா 15:7). அந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய நிமிடம் இப்போது உங்களுக்காக இருக்கிறது.

நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு தீர்மானத்துக்கு வர வேண்டியது அவசியம்: நான் என் பாவங்களை உணர்ந்துவிட்டேனா? நான் அதனை உண்மையோடு கர்த்தரிடம் அறிக்கையிட்டேனா? நான் புது வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க தேவனிடம் சுத்தமடைந்துள்ளேனா? இல்லையெனில், இன்றே அந்த தீர்மானத்தை எடுங்கள். ஏனெனில், தேவன் உங்களுக்காக காத்திருக்கிறார். அவரது இரக்கமும் கிருபையும் நிறைந்த கரங்கள், உங்கள் அறிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக விரிந்திருக்கின்றன. அவரிடம்

வந்து, உண்மையோடு பேசுங்கள். அவர் உங்கள் பாவங்களை மன்னிக்கிறார், உங்களை சுத்திகரிக்கிறார், உங்களைத் தம் பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்கிறார். இது தான் அறிவின் உச்சி; ஆன்மீக வாழ்வின் தொடக்கம்.

12

முடிவுரை

மனந்திரும்புதல்: ஒரு முடிவு அல்ல, மாபெரும் ஆரம்பம்!

பிரியமான வாசகரே, இந்த மனந்திரும்புதல் என்ற புஸ்தகத்தின் இறுதிப் பகுதியை நாம் நெருங்கியுள்ளோம். ஆனாலும், இந்த வாசிப்பு ஒரு முடிவல்ல! இது உங்கள் வாழ்க்கையின் மிகப் பெரிய, மிகப் பயனுள்ள ஆரம்பம்! மனந்திரும்புதல் என்பது வெறுமனே பாவ மன்னிப்புப் பெறுவதுடன் நின்றுவிடுவதில்லை; அது உங்கள் வாழ்க்கையின் திசையை, நோக்கத்தை, உங்கள் இலக்கை முழுமையாக மாற்றி அமைக்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த தீர்மானம் ஆகும். நீங்கள் இப்போது பாவத்தின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஆளுகைக்கும் வழிநடத்துதலுக்கும் பிரவேசித்திருக்கிறீர்கள்.

நீங்கள் இந்தப் புத்தகத்தில் மனந்திரும்புதலின் அஸ்திபார உண்மைகளைப் பற்றிக் கற்றுக்கொண்டீர்கள். இந்த சத்தியங்கள் உங்கள்

ஆவிக்குரிய வாழ்வின் அஸ்திபாரமாக இருக்க வேண்டும். இப்போது அதை மூடி வைத்துவிட்டுச் சென்றுவிடுவதல்ல உங்கள் வேலை. நீங்கள் அறிந்த சத்தியத்தை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக, பாவத்தை வெறுக்கும் அந்த உணர்வை அன்றாடம் உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் தேவனுடன் தனிப்பட்ட உறவிலும், தேவனுடைய வார்த்தையைக் கருத்தாய் வாசிப்பதிலும், தொடர்ச்சியான ஜெபத்திலும் நிலைத்திருக்க வேண்டும். மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு தொடர் பயணமாகும்; கிறிஸ்துவுக்குள் நீங்கள் பூரண சாயலை அடையும் வரை இந்தப் பயணம் ஓயக்கூடாது. இந்த ஆரம்பத்தை நீங்கள் சாதாரணமாக எண்ணாதீர்கள். இது நித்திய ஜீவனுக்கான நுழைவாயில்! உங்கள் கடந்த காலக் குறைகளை மன்னித்து, புதிய எதிர்காலத்திற்குள் நீங்கள் அடியெடுத்து வைக்க தேவன் உங்களைத் தாங்க ஆயத்தமாக இருக்கிறார்.

உங்களுக்குக் கிடைத்த அழைப்பு:

தேவனுடைய அன்பு உங்களுக்காக எவ்வளவு பெரிய தியாகத்தைச் செய்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் கண்டுகொண்டீர்கள். இந்தத் தியாகம் வெறும் ஒரு கதையல்ல; சிலுவையில் சிந்தப்பட்ட அவருடைய இரத்தத்தின் உச்சபட்ச வெளிப்பாடு. இத்தனை

விலையேறப் பெற்ற இரட்சிப்பை நீங்கள் இன்னும் முழுமையாக அனுபவிக்கவில்லையா? அல்லது, மனந்திரும்பிய பின்பும், இந்த உலகத்தின் மாயை, சோதனைகள் காரணமாக மீண்டும் பழைய பாவ வழிகளில் சிக்கிக்கொண்டுவிட்டீர்களா? சத்துரு உங்களைக் குற்றப்படுத்தப் பார்த்தாலும், கவலைப்படாதீர்கள்! தேவன் இன்று மீண்டும் மிகுந்த அன்போடும் இரக்கத்தோடும் உங்களை அழைக்கிறார். நீங்கள் எங்கே விழுந்திருந்தாலும், திரும்பி வாருங்கள்! அவருடைய கிருபையின் கரங்கள் உங்களை ஏற்றுக்கொள்ள இன்றும் திறந்திருக்கின்றன.

நீங்கள் அறிந்த சத்தியத்தை உங்கள் இருதயத்தில் வைத்து, அதை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தும் ஒரு ஜீவனுள்ள கடிதமாக நீங்கள் மாறுவீர்கள்!

மனந்திரும்புதலின் பாதையில் நிலைத்திருங்கள்! உங்கள் வெற்றி நிச்சயம்! தேவனுடைய பூரண சித்தத்தை நிறைவேற்ற நீங்கள் வல்லமையாகப் பயன்படுத்தப்படுவீர்கள் என்பதில் எனக்கு எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை! கர்த்தருடைய கிருபை உங்களோடு இருப்பதாக. எழுந்து பிரகாசியுங்கள்! ஆமென்!

எமது பிற வெளியீடுகள்

****

1. மரணத்துக்குப் பின்...
2. மனுஷருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவது பாவம்
3. ஒன்றே குலம்! ஒருவரே தேவன்!!
4. கிறிஸ்தவப் பண்டிகைகளைக் கொண்டாடுவது பாவமல்ல
5. **One GOD!! One People!! An Invaluable Compendium Of GOD's Secrets**
6. இராப்போஜனம்
7. ஞானஸ்நானம்
8. சாது. G. தேவநேசன் (ஐயா) அவர்களின் சாட்சி
9. இயேசுகிறிஸ்துவின் பாடுகளும் பவுல் அப்போஸ்தலரின் பாடுகளும்

ஆதி பெந்தெகொஸ்தே சத்திய சபை,
ஆதி பெந்தெகொஸ்தே சத்திய சபை மலவிளை சாலை,
செருப்பாலூர் அஞ்சல் – 629162
கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

www.bptc.org

spiritual@bptchurch , bptcmalavilai@gmail.com

BPT Church, Malavilai OFFICIAL